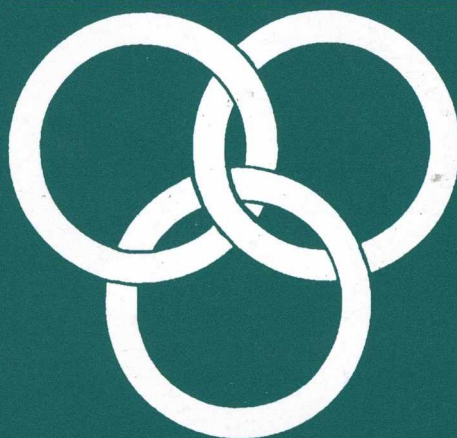

1995. II. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

19.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó:

**Keresztyén Ifjúsági Egyesületek
Nemzeti Szövetsége
(KIE NSZ)**

Szerkesztőség:

1085 Budapest, Horánszky u. 26.
Telefon/fax: (06-1) 267-0587

Felelős szerkesztő:

Szeverényi János

Szerkesztőség:

Ablonczy Margit
Aklanné Balogh Éva
Bölcsföldi András
Harmathy Zsófia
Hikisch Zoltán
Kisantal Tibor,
Könyves Ildikó
Szalai András
Tóth L. Kristóf

Nyomdai kivitelezés:

Alfa Kiadó és Nyomda
1139 Budapest,
Lomb. u. 22.
Telefon/fax:
(06-1) 149-0757

Felelős vezető:

Tóth Béla

Megjelenik
negyedévente

Ára: 100 Ft

Megrendelhető a
szerkesztőség címén

*Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat!*

TARTALOMBÓL

Bibliamunka	4
Tanuljunk egymástól	5
Bibliatanulmányozás	6
Derű	9
Tudod-e?	10
Könyvismertetés	13
Hírek	14
KIE - Arcképcsarnok	16
Kézművesség	20
Ének-zene	26
Akarsz-e játszani?	29
Teológia	30
Helyzetgyakorlatok	31
és sok más!	

SZÁMUNK SZERZŐI

Ablonczy Margit	református lelkész	Kecskemét
Aklanné Balogh Éva	evangélikus lelkész	Sámsonháza
Bartha Árpád	gyógyszerész	Miskolc
Boda Zsuzsa	főiskolai hallgató	Csömör
Bölcsföldi András	református lelkész	Kecskemét
Czakó Gábor	író	Budapest
Farkas István	katolikus pap	
Gonda László	református teol. hallgató	Debrecen
Harmathy Zsófia	református hitoktató	Budapest
Hikisch Zoltán	zenetanár	Budapest
Dr. Kovács Bálint	ny. református lelkész	Budapest
Könyves Ildikó	tanár	Bajánsenye
Menich Zsuzsa †	evangélikus lelkész	
Mikóczy Erika	óvónő	Békéscsaba
Németh Géza †	református lelkész	Budapest
Reményik Sándor †		
Szabó István	IKE-munkatárs	Marosvásárhely
Szentmihályi Szabó Péter	költő	Budapest
Szeverényi János	evangélikus lelkész	Budapest
Tóth L. Kristóf	református teol. hallgató	Budapest

SEMMI ÉS MINDEN

*Van olyan, hogy úgy érezzük: minden
rendben, minden a helyén van:
megérkeztünk. Aztán egyszer csak minden
összekavarodik, ami addig olyan egyérelmű,
olyan kényelmes, olyan szép volt, most
bizonytalanná, nyugtalanítóvá, homályossá
lett. Akkor aztán tanácstalanul állunk: most
melyik az igaz?*

*S nem vesszük észre – s talán ott, akkor
nem is kell, hogy észrevegyük – hogy a lelki
élet természetes lüktetését éljük át.*

*...mint akiknek nincsen semmijük, és
akiké mégis minden.¹ – írja Pál apostol.*

*Le merete írni ezeket a formabontó, szokatlan, és nagyon merész szavakat.
S felénk így, ellentmondásosságában hangzik Isteni Igeként, s megkérdeteti
velünk, magunktól: készek vagyunk-e felvállalni a semmi és a minden
feldolgozhatatlan feszültségét? A halálból való élet mindennapos, krisztusi
útját? Vállaljuk-e a zarándok lét semmisségét – mindenként élve meg azt?*

*Vagy maradunk az ingyen és bérmentve kimondható Nagy Hívő
Életigazságoknál, és elfordulunk, amikor azt kéri, hogy gyere, és nézd meg
mit csináltál!*

*Vagy elhisszük, hogy a keresztyén szupermen az igazi, s mi is
megpróbáljuk előadni ezt a számot – sikerül, ahogy sikerül...*

*Kérdés, hogy végül majd csak abban bízhatunk, hogy tudunk mi „izomból”
keresztyének lenni, vagy...*

*Vgy bizodalunk alapja a tudat, hogy „... minden a tietek. Ti viszont a
Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené.”²*

Gonda László
Mécses KIE
Debrecen

Debrecen, 1995. február 22.

¹ 2Kor 6, 10 c.

² 1Kor 3, 22c-23.

„Kollázs”

Leírás: A bibliaórán egy témát kartonra ragasztott képek (kollázs) segítségével is feldolgozhatunk. A vezető megad egy igeszakaszt, vagy egy témát pl. Dicséjétek az Urat! Az adott igeszakasz felolvasása, majd imádság után a vezető kéri a csoportot, hogy a feldolgozandó témáról gyűjtsenek össze képeket (5-6 db-ot) az előkészített újságokból, fényképekből, majd ragasszák fel egy fehér, vagy színes kartonra. Írott szöveg vagy rajz is szerepelhet a kollázson. A ragasztás, felírások elkészültével minden kicsoport bemutatja néhány szóval a munkáját. Közös hálaadóssal zárul az alkalom.

Gyakorlati tanácsok: Szinte minden korosztály számára alkalmazható ez a módszer, és sok bibliai rész feldolgozható, így pl. zsoltárok, példázatok...

Megfelelő mennyiségű és minőségű újságot, fényképet biztosítsunk, bár ezt feladatként is adhatjuk a csoport számára. Filctollakról, ragasztókról, ollókról, kartonokról gondoskodjunk! Célszerű 3-4 fős kicsoportokat képezni a feladat megoldásához. Kb. 30-45 perc javasolható a kollázsok elkészítéséhez.

Egyéb megjegyzés: Kiváló eszköz a kollázs olyan csoportoknál, ahol nehezen alakul ki beszélgetés. Ez lehet talán azért, mert csak kevesen jutnak szóhoz egy-egy

foglalkozáson, vagy azért, mert a csoport inaktív.

A záróimádság megfogalmazását külön feladatként is adhatjuk egy-egy kicsoportnak.

Az elkészült kollázsok a teremben kiállíthatók.

Közi:
Bartha Árpád

Szentmihályi Szabó Péter

Mit szeretnénk?

Balczó Andrásnak

Mi azt szeretnénk,
hogy ez az ország nagy legyen, és boldog,
és az állampolgárok méltóságteljesek.
Mi azt szeretnénk,
ha a józan ész döntene, nem a vak erő,
és az emberek tisztelnék önmagukban
Isten képmását.

Mi azt szeretnénk,
ha mindenki megértené,
hogy halálunk közös,
kár elrontani civakodással
rövid beszélgetésünk.

Mi a szabadságot szeretjük,
a csendes és erős szabadságot,
nem amit rendőr, katona,
hivatalnok és politikus véd s hirdet,
nem amit újságok fejlécére tesznek,
hanem ami a szívekben él csak.

Tanuljunk egymástól

Egy kolozsvári diákevangelizáció programja

APOKALIPZIS MÁJ

„Nem születhetett volna jobb korba, mint épp a mostaniba, amelyben mindent elveszítettünk.”

Simone Weil

PROGRAM

Május 8. Hétfő:

U T O L S Ó I D Ő K
(előadó Dr. Hegedűs Lőránt, református püspök, Budapest)

Május 9. Kedd:

I S T E N H A L O T T ?
(előadó Széverényi János, evangélikus lelkipásztor, Budapest)

Május 10. Szerda:

Í T É L E T - U T O L S Ó Í T É L E T
(előadó Dr. Balla Péter, teológiai professzor, Budapest)

Május 11. Csütörtök:

REINKARNÁCIÓ VAGY KITÖRÉS A SORSBÓL
(előadó Horváth Levente, református lelkipásztor, Kolozsvár)

Május 12. Péntek:

E G Y Ü T T É L É S R E Í T É L V E ?
(előadó Balogh Tamás, református lelkipásztor, Budapest)

Május 13. Szombat:

A V É G S Z E M L É L E T E
(előadó Visky András, író, dramaturg, Kolozsvár)

Május 14. Vasárnap:

Z Á R Ó I S T E N T I S Z T E L E T
A Tóvidéki Református Templomban, du. 5 órától tartja Visky Péter lelkipásztor

Utána zárófogadás a templom gyülekezeti termében.

az előadások időpontja:

este 7 óra

HELYZSI:

Brătianu utca 22. szám (színházudvar), az Apáczai iskola mellett)

szervező:

C E K O N Ó N I A

tel: 117044

támogatóink:

Ref. Püspöki Hivatal – Kolozsvár, CE Szövetség – Marosvásárhely, CE Szövetség – Nagyvárad,
CE Parmenas KR – Zilah, Nederlands Hervormde Kerk – Dirksland – Hollandia, Bányai B. László

Bibliatanulmányozás a gyakorlatban

Etikai sorozatunkat ez esztendőben a TÍZ PARANC SOLAT feldolgozásaival szeretném folytatni. Ez a Biblia belső üzenetének, összefüggéseinek keresése, mely segíthet a „keresztény életvitel” kialakításában. Hogyan kell élnünk, hogyan kell viselkednünk egyes helyzetekben. Mit engedhet meg magának egy keresztény ember? A kérdéseket senki helyett nem tudjuk megválaszolni. Az utat mindenkinek magának kell végigjárni. De ahogy a közlekedésben is van segítségül útjelző, úgy van a hitélet ösvényein is. Ez segíthet, hogy ne tévedjünk el, ha figyelünk rá. Vagy ne ütközzünk össze másokkal, ha betartjuk a szabályait.

2. parancsolat

„NE CSINÁLJ MAGADNAK SEMMI-FÉLE ISTENSZOBROT AZOKNAK A KÉPMÁSÁRA AMIK FENN AZ ÉGBEN, LENN A FÖLDÖN, VAGY A FÖLD ALATT A VÍZBEN VANNAK. NE IMÁDD ÉS NE TISZTELD AZOKAT, MERT ÉN, AZ ÚR, A TE ISTENED FÉLTŐN SZERETŐ ISTEN VAGYOK! MEGBŰNTETEM AZ ATYÁK BŰNÉÉRT A FIAKAT IS HARMAD ÉS NEGYEDÍZIGLEN, HA GYŰLÖLNEK ENGEM. DE IRGALMASAN BÁNOK

AZOKKAL, AKIK SZERETNEK ENGEM ÉS MEGTARTJÁK PARANC SOLATAIMAT.”

Mindenki kap az elején egy kis papírt és tollat. *Két kérdésre kell válaszolnia* a parancsolat felolvasása után:

1. Melyik Istennek az a tulajdonsága, amelyet megismertél és *ami nagyon fontos neked?* (esemény, találkozás, személyes élmények, megértett igék alapján)

2. Melyik Istennek az a tulajdonsága, amivel nem tudsz mit kezdeni? Amit tudsz, mondták róla, olvastad, de valahogy *sosem*

tudtál vele mit kezdeni? (lehetsz őszinte, mert valószínűleg másoknak is vannak hasonló kérdései, csak erről ritkán beszélünk...)

Erre hagyjunk megfelelő időt, hogy mindenki csendben elgondolkodhasson, s legyen ideje előhozni a mélyebb gondokat is... Ezután szabad beszélgetés indulhat arról ki-ki mit írt le. Először az első, majd a második kérdést, bár a tapasztalat az, hogy sokaknak kettős „érzései” vannak, így egyszerre fogják mondani.

A végén összefoglalhatjuk a parancsolat alapján:

- Isten tulajdonságai a 2. parancsolatban
- **ÉLŐ** Isten (ahogyan te sem tartod magadat azonosnak egy pillanatnyi fénykép-felvétellel), s nem tűri a „skatulyázást”!
 - Nem hasonlítható egyetlen élőlényhez sem, mert ő a **TEREMTŐ**, és ezért a teremtmények nem mutathatják fel Őt teljességgel (ahogyan az építész alkotta ház sokat elmond ugyan az emberről, de messze nem azonos vele), csak az alkotott harmónia, szeretetkapcsolat, az összefüggések felfedezése a rend s azon belül a szabadság (ahogyan az istenképcség sem vonásokban való azonosságot, hanem belső összhangot, az Isten dolgaira való rácsodálkozás képességét jelenti, s az azért való hálát, ami mindig felemel) fejez ki valamennyit.
 - Féltőn-szerető, aki büntet és irgalmaz. Ettől nem kell félni, csak tisztában kell lenni vele. Büntetése „véges”, irgalmasága „végtelen”. Egyetlen dolgot kíván: hogy szeressük. A szeretet pedig elkötelezést, kizárólagosságot jelent. Isten szeretni a teljeset hozza ki az emberből, s Ő is így tudja adni a teljeset (aki nem szereti Isten teljesén, az lehet, hogy nem is fogja tapasztalni szeretetét teljesen!)

3. parancsolat

„NEM MONDD KI HIÁBA ISTENEDNEK AZ ÚRNAK NEVÉT, MERT NEM HAGYJA AZ ÚR BÜNTETÉS NÉLKÜL, HA VALAKI HIÁBA MONDJA KI NEVÉT”

Írjuk fel a kérdéscsoportot 4-6 papírra s így kisebb csoportokban adjunk lehetőséget a parancsolat áttekintésére, majd újra nagy csoportban beszélgessük meg a leírtakat.

A kérdések:

1. Mi Istennek a neve? Tudjuk egyáltalán?
2. Mikor lehet használni, s mikor nem?
3. Mit jelent Isten büntetése?
4. Keressetek szinonímákat a „hiába” szóra!
5. Miért ajánlja Jézus az Ő nevét, hogy „az Ő nevében” kérjünk bármit? Mit jelent ez?
6. Mit jelent a „Szentlélek káromlása”?

Rövid válaszok: Isten neve az ÓSZ-ben „rejtett” név, ahogyan maga Isten is „rejtőkódú” Isten. A szent sátor jelzi ugyan az Ő jelenlétét népe körében, de a háromszoros „biztosítású” szentek szentje valójában csak elrejt. Ugyanígy a Mózesenek adott kijelentése is legalább annyira elrejt, amennyit megmutat: „Vagyok aki vagyok.” A két leggyakoribb név: Jahwe = élő ÚR, és az Elohim = Isten. Legtöbbször együttes formában jelenik meg: „az ÚR a te Istened”, vagy összetételekben: Jahwe-Cöbaoth = Seregek Ura, El-Sheddaj = Mindenható Isten.

A „név” az ÓSZ-ban azt jelenti: hívhatom, tudom róla a legfontosabbat, én uralkodom felette, birtoklom az általa kapható erőt, a neve miatt elkötelezett irántam stb.

2. A használatra vonatkozó egyetlen feltevé: **HITTEL KELL** használni, bizalommal, hogy tudom, hogy most Ő is hallja...

3. A büntetés: a bűn ált. büntetése, eltávolodás, elhagyatottság, félelem, elveszetség, pokol már itt, s halál.

4. Ezt talán szabadon hagyom...

5. Jézus nevében kérni annyi: mint hatalmában biztosnak lenni, s úgy kérni hittel **BÁRMIT!** („Jézus nevében mondom neked: Kelj fel és járj!” Ap.Csel 3,6).

6. A Mt. 12, 22–37 alapján a **KEMÉNY HITETLENség**, amely megtagadja a nyilvánvaló igazságot, amelyet ismer és vár.

Ablonczy Margit

Ten Sing Norvégia

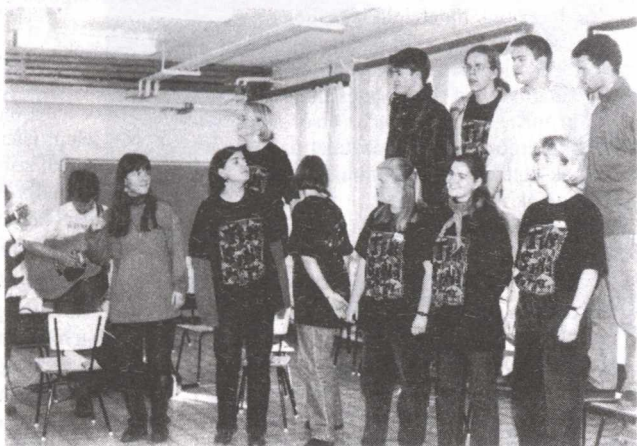
Bízd rá magad!

Mindig kitalálnak valamit a bosszantásunkra – morgott középiskolás ismerősöm, akkor éppen valami koncert miatt. Ten Sing. Nem hangzik rosszul, de hogy végigszenvedje az iskolakoncertet – akkor már inkább... de nem, a matek mégsem.

Aztán megjelentek. Ten Sing Norvégia. Számunkra furcsa nevű (Erlend, Gunnar, Lars, Aina stb.) fiatal lányok

és fiúk, fehér ing és nyakkendő – helyett színes pólóban. És énekeltek. Tele étellel, kedvvel, hittel, magukkal ragadón, ízelítő adtak két iskolában is az esti nagy műsorból.

Február 8., szerda este, a Békéscsabai Ifjúsági Ház és Általános Társaskör nagyterme: a koncert. A közönség soraiban fiatalok (zöme diák), de látni lehetett apró gyereket és „igazán” felnőtteket is. És elkezdődött. Rövid bemutatkozással, amelyből kiderült, hogy nem egy évek óta együtt fellépő kórust látunk, hanem egy olyan csapatot, amelynek tagjai eredetileg Norvégia különböző Ten Sing csoportjaiból jöttek. (Ki gondolta volna, hogy Norvégiában már több mint negyedszázada él a Teng Sing mozgalom!). Szeptember óta a Cseh Köztársaságban élnek és dolgoznak, segítenek újabb és újabb Ten Singek megalakulásában. A Keresztyén Ifjúsági Egyesület részeként munkájuk a Krisztus, kreativitás, és a kultúra hármas alapelvére épül. Kreativitás, amely éneklésben, táncban, színjátkszásban, zenekarban kap teret a fiatalok kultúráján keresztül. Aztán jönnek a dalok és drámajátékok, és sokan kezdtek nem hinni a sze-

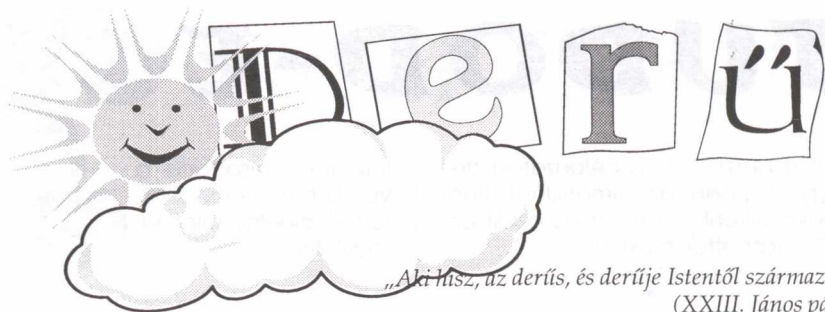
müknek és a fülüknek. Hogy is van ez? Krisztus szeretete és a Pink Floyd, Sting, vagy Lenny Kravitz számai? Egymás mellé kerülhetnek-e a hit, az áhítat töretlensége nélkül?

Gondoljuk csak át! F fiatalok százait csalogatta be a zene, dalok, amelyeket már sokszor hallhattak más megközelítésből. Jelenetek, amelyekből sugárzott a szeretet fontossága, amelyek az örökké kötekedőket is megérintették. És a középpontban, a színpadon és a műsorban egyaránt, az egyszerű, de mindig határozottan jelen lévő kereszt...

A koncert után a Ten Sing tagjaival beszélgetők közt azután felfedeztem középiskolás ismerősöm arcát. Sokan a békéscsabai Ten Sing felől is érdeklődtek, akadtak új jelentkezők.

Sötét utcákon ballagtunk haza. Tele élményekkel, és valami nagy-nagy belső békével, nyugalommal. Lépten-nyomon dudorászó fiatalokat hallottunk, néhányan az eget fűrkészték. „Bízd rá magad!” – volt a koncert címe...

Mikóczy Erika

Dolgozatbakik...

József megfejtette a főpék, kenyérsütő, főszakács, sütő, péklegény álmát (főszűtmester)

A pék álmának megfejtése:

Az általa süített kenyérből madarakat etet. Hamarosan kiszabadul a börtönből és felakasztja magát. Fején egy kosár és benne péksütemények, jön három holló és megeszik a péksüteményeket.

A főpohárnak álma:

Kikerül a börtönből és újra madarak vérért csavarja a serlegbe.

Az özönvíz után Noé is kimerészkedett a bárkából.

Jákob tusakodása:

Jákob veredett egy angyallal Peroninum földjén. Jákobot megverte egy angyal egy folyó partján.

Izsák áldása:

Jákobnak adta az apja az áldást testvére helyett, mert báránybőrbe öltözött.

Amíg ott volt Jákob kétszínű bárányok születtek.

József nagy értékű ékszereit rejtették Benjámin zsákjába.

Máshonnan

- Jancsi bedobta a rózsát a tóba, erre Iluska mászott ki onnan...
- Mátyás hálából felvette őt a Vöröshadseregbe.
- Ilonka erre behervadt a sírba.

- Sok művéből kitűnk (Sárarany, Magyarosan, Légy jó mindhalálig stb.) – hogy Móricz gyűlölte a tanítókat. Nekem kedvenc íróm... (Freudi elszólás egy dolgozatban.)
- József Attila anyja a padlásra járt mosni.
- József Attila már akkor proletár volt, pedig nem is volt párttag.
- A városokat vidéken kellene felépíteni, ahol jobb a levegő.
- Ady dekadens költészete abban nyilvánul meg, hogy a zongorát is feketének találta.
- Az inkvizíció olyan vallásos cselekmény volt, amibe sokan behaltak.
- A humanizmus az ég helyett a földben ígért boldogságot az embereknek.
- És akkor előbújnak a lakosságok a mocsarakból.
- Most van születése Széchenyi István évfordulójának.

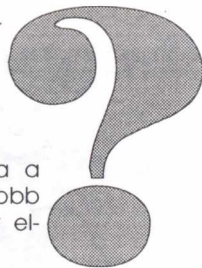
A katedra túloldaláról

- Az extenzív termelés lényege az, hogy keveset termel, de azt sokat.
- Miért vagy olyan éheltetlen fiam? Miért nem ülsz át a másik padba? Nem látod, hogy ott csak hárman szoronganak, ti meg itt négyen szorongtok?
- Na most már elég! Ez az osztály úgy zörög, mint egy ménes.
- IV. Béla király a kihalt nép pótlásáról személyesen akart gondoskodni.

Közlő:

Bölcsföldi András

TUDOD-E

Miért beszélt Jézus példázatokban? Hogy segítsen az elmondhatatlant megközelíteni. Ilyen „megközelítéseket” olvashattok most itt is:

*

Egy televízióműsorban hangzott el: Ugyanaz a hatalmas szélleökés a vitorláshajót felboríthatja, lefékezheti, vagy éppen szárnyalva repítheti előre. Attól függ, hogy aki a hajót kezeli hogyan tud „bánni” a széllel.

*

Sokszor úgy teszünk Isten Igéjével, mint a magokat szerető ember. Megmelengetjük a kezünkben, megcsodáljuk ívét, elképzeljük milyen csodálatos termést fog hozni, elrejtjük a zsebünkbe jobb időkre várva, épp csak a földbe nem merjük engedni, hisz még a végén meg is változtatna minket!

*

Ha valakinek van 50 téglája máris hozzákezdhet az építkezéshez... Azonban lehet, hogy jobb, ha vár még addig, míg a megfelelő mennyiség rendelkezésre áll, hátha nagyon elkekseredik azon, hogy az 50-ből még csak egy falnyi sem lett...

*

Amikor egy édesanya elrántja gyermekét egy autó elöl a gyermeknek még fogalma sincs mitől menekült meg, csak a rántást érzí!

*

Afrikában van egy folyó, amelyen csak úgy lehet átkelni, ha az ember egy nagy követ vesz a nyakába - mert

különbén elsodorja a víz. Lehet, hogy jobb terhet cipelni, mint elsodródni!

*

Valaki panaszkodott: Mióta keresztyén lettem olyan sokat bizonytalankodom, hogy lehet ez? Elötte mindig olyan biztos voltam abban, hogy mit akarok, s hogy mi a jó...

*

Másképpen közelít egy gyermek és egy felnőtt a szakadékhoz. A gyermek nem fél, mert fogalma sincs róla mi vár rá, így szalad bátran. A felnőtt tudja s óvatlos, így mindent végiggondol, s így vállalja.

*

Az élet nem könnyed dolog, a keresztyének komolyan veszik, s mert nem csak a maguk kívánsága hajtja őket, végig kell gondolniuk minden eshetőségeit. Sőt Isten akaratát sem árt megtudni, megkérdezni, ehhez pedig sokszor idő kell.

*

A „lelki házat” együtt építik. Mindenki a maga részét. Van azonban, aki gyorsabban halad, így hamarabb elér a fal tetejéig. Ennek természetesen nem az a dolga, hogy a fal tetejére ülve kicsúfolja azokat, akik lassabban haladnak... A betetőzéshez minden falnak állnia kell. Álljunk egymás mellé, építsük együtt!

Ablonczy Margit

EVANGELIZÁCIÓ

„Amikor egy mozgalom, amelyet egy tucat tanulatlan munkásember képvisel a világ egyik eldugott sarkában, 300 éven belül az egész civilizált világ hivatalos vallásává nő; amikor üzenete elég egyetemes ahhoz, hogy megtérők millióit vonja magához a földkerekség minden részéről, a legkülönbözőbb embertípusok közül, minden faj, kultúra és személyiség-típus közül, akkor eléggé megalapozott-nak tűnik az az állítás, hogy ebben a mozgalomban van valami. Szintén megalapozott azt mondani, hogy nagyon is sokat tanulhatunk stratégiájából és taktikájából, módszereiből és megközelítési módjaiból.

Ez a mozgalom a keresztyénség. A mai egyház örököse mindazon forradalmi erőknek, amelyek megváltoztatták a Föld arculatát a Jézus halálát és föltámadását követő évtizedekben. És mégis, az ember nemigen gondol erre. Az az elképzelés, hogy a modern egyház egy forradalmi, elsőprő erejű mozgalom képviselője lenne, nevetségesnek tűnik Nyugaton, bár készséggel elfogadható Indonéziában, Koreában, Latin-Amerikában és Afrika sok részén. Nyilvánvaló, hogy a nyugati keresztyén, mint én is, csak szégyenkezve állhat meg, amikor összehasonlítja a mi evangélizációs megközelítési módunkat az első keresztyénekével, és sok fejlődő ország mai hívóinek életével. Nézzünk csak meg néhányat a legnyilvánvalóbb ellentétek közül.

A korai egyház az evangélizálást fontossági sorrendben az első helyre tette.

Most valahol a lista legalján van. Sokan egyetértettek azzal, hogy az Anglikán Egyházban közreadott jelentések közül az egyik legjobb az „Anglia megtérése felé” című, harminc évvel ezelőtti irat

volt. Vitathatatlanul mestermű, a baj csak az, hogy sohasem került alkalmazásra. Az ügy nem tűnt eléggé fontosnak. Ugyanezt lehet elmondani más nemzetek sok felekezetében megfogalmazott tervek többségéről.

A korai egyház mélyen együttértett a Krisztus nélkül élő emberekkel.

A mai keresztyénség nagy része távolról sincs meggyőződve arról, hogy számít-e valamit Krisztus jelenléte az ember életében, vagy sem. A többi vallás majdnem, vagy éppen ugyanannyira jó út Istenhez. A humanisták kifogástalan életet élnek, és különben is, minden jól fog végződni – Isten túl jó ahhoz, hogy bárkit is kárhözatra ítélne.

A korai egyház nagyon rugalmasan prédikálta az örömhírt, de a legmesszebbmenőkig szembeszállt a szinkretizmussal (más vallásos embereknek az evangéliummal való összevegyítésével), bármilyen formában jelentkezett is az.

A modern egyház sok része nagyon merev az evangélizálás viszonylatában, de ugyanakkor nagyméretű szinkretizmusra pedig hajlamos.

A korai egyház nagyon nyitott volt a Szentlélek vezetése számára.

Az Apostolok cselekedeteiben minden feljegyzett evangélizációs előretérés kezdeményezője és mozgatóereje a Lélek. Ő sarkallta és Ő táplálta erejével az evangélizálást. A modern nyugati egyházban a menedzseri ügyesség, a bizottsági ülések és a vég nélküli viták elengedhetetlenül szükségesnek látszanak az evangélizálásban, az imádság és a Lélek-

től való függés gyakran csak mellékes ráadásnak tűnik.

A korai egyház nem volt túlzottan lelkészcentrikus.

Közismerten nehéz találni bármilyen, a mai lelkési tisztnek megfelelő mintát az újszövetségi följegyzésekből. Ma – úgy tűnik – minden a lelkész köré összpontosul. Egyedül a gyülekezet fizetett szolgálójának dolga, hogy Istenről beszéljen, és nem a többieké.

A korai egyházban minden embertől elvárták, hogy bizonyosságot tegyen Krisztusról.

Ma kevés a bizonyágtétel, és ezt is legfeljebb egyes jó tehetséggel bíró egyházi emberektől várják el, nem pedig az átlaghívótól.

A korai egyházban az épületek nem voltak fontosak; a legnagyobb előretörés időszakában egy épület sem volt az egyház birtokában.

Most úgy tűnik, hogy a templomok és imaházak mindent elsöprő jelentőséggel bírnak sok hívő keresztyén számára. Ezek fenntartása leköti a tagok pénzét és érdeklődését, gyakran adósságba is viszi őket, és elszigeteli azoktól, akik nem járnak gyülekezetbe. A korai egyházban az evangélizálás az örömhír természetes, spontán elmondását jelentette. Folyamatosan részt vettek benne a legkülönbözőbb típusú keresztyének, természetes módon, és ezt kiváltságnak tekintve. Ma alkalmyszerű, erősen szervezett, és általában a vendégprédikátor ügyességére és lelkesedésére épül.

A korai egyház politikája ez volt: kimenni oda, ahol az emberek élnek, és tanítvánnyá tenni őket.

Ma meghívjuk az embereket a gyülekezetbe, ahol nem érzik magukat otthon, és rávesszük őket, hogy meghallgassák a prédikált evangéliumot. A mai egyház a szívással és meghívással kísérelte. A ko-

rai egyház a robbanást, inváziót, az emberek elérését gyakorolta.

A korai egyházban az evangéliumról gyakran vitatkoztak a filozófusok iskoláiban, megvitaták az utcákon, beszéltek róla a fürdőkben.

Ma nem nagyon vitatják meg sehol, és főleg nem beszédtéma a „világi” környezetben. Ez az egyházra tartozik, a vasárnapokra, és akkor is egy kellőképpen felszentelt lelkésznek kell egyedül beszélnie erről.

A korai gyülekezetben – úgy tűnik – teljes közösségek tértek meg egyszerre.

Ma a keresztyén életvitelt nagyrészt szinte lehetetlen megkülönböztetni a világi életviteltől, és sok gyülekezeti közösség szimmel láthatóan hűvös.

Ez csak néhány pont, amelyben a tegnapi és a mai egyház az evangélizálás kérdésében eltér. Olyan eltérések ezek, amelyek arra buzdítanak, hogy vizsgáljuk meg újra a korai keresztyének üzenetét, és az általuk alkalmazott módszereket.”

Szentmihályi Szabó Péter

Reggeli imádság

*Köszönöm, hogy ép-egészen
Megértem e szép napot,
Köszönöm, hogy szenvedésem
Reménységben meghagyott.*

*Köszönöm a kétkedésem,
Hogy Véletlen játszadoz
Velem itt a sötétségben,
Rettegven, hogy meghalok.*

*Köszönöm, hogy ma is éltem,
Bár vetésem elfogyott,
S hogy ebben a Nagy Egészenben
Egy test s lélek rám jutott.*

Könyv a protestáns népfőiskolák történetéről

A Magyar Népfőiskolai Társaság és a Püski Kiadó gondozásában a közelmúltban jelent meg a Protestáns népfőiskolai mozgalom Magyarországon (1936–1948) című közel kétszáz oldalas kiadvány. A kötet írója és szerkesztője, Kovács Bálint (nyugalmazott református lelkész) a kezdetektől a népfőiskolai mozgalom vezető személyiségei közé tartozott. Így kellő tapasztalattal, elméleti felkészültséggel imár a szükséges történelmi rálátással dolgozta fel a témát. A kötet előszavát Sz. Tóth János a Magyar Népfőiskolai Társaság titkára írta.

A könyv segítségével megismerhetjük a magyar protestáns népfőiskolai mozgalom átfogó történetét, az egyes helyi szervezetek létrejöttének körülményeit, működését, tematikáját. A kötet végén olvashatók a korszak neves, a népfőiskolához kötődő személyiségeinek, így Szehtlo Gábornak, Raffay Sándornak, Féja Gézának, Képes Gézának, Karácsony Sándornak, Móricz Zsigmondnak népfőiskolai tárgyú írásai is.

A protestáns népfőiskolai mozgalom bölcsőjét jelentő sárospataki és nagytarcsai népfőiskola mellett a két háború között működött valamennyi jelentősebb, így az orosházi, répcelaki, tordai, sajókazai népfőiskola történetével is megismerkedhetünk. A korszak egyházi vezetői közül ki kell emelnünk Raffay Sándor, Kapi Béla, Ordas Lajos püspököket, Túrmezei Erzsébet diakonisszát, Szehtlo Gábor, Csepregi Béla, Kajos János lelkészeket, valamint Kiss János tanítót, népfőiskolai nevelőt. A népfőiskolákhoz való hozzáállásuk példamutató mindannyiunk számára.

A könyv tanulmányozását egyaránt ajánlhatjuk az egyházi embereknek, az egykori és mai népfőiskolai tanároknak, szervezőknek, hallgatóknak, a népfőisko-

lai gondolat iránt még csak érdeklődő tanároknak, tanárjelölteknek és teológusoknak.

Üveges István
az arnóti gyülekezet
segédkántora

NÉPFŐISKOLA

Március 29-én, munkamegbeszélést tartott a Magyar Népfőiskolai Társaság (MNT) és az Evangélikus Egyház Népfőiskolai Munkacsoportja. A Magyar Népfőiskolai Társaság 1988-as megalakulása óta az egyházi és a világi népfőiskolák legátfogóbb koordináló szervezete. Elnöke Dr. Kovács Bálint ny. református lelkész.

A skandináv evangélikus egyházak által 150 éve kezdeményezett népfőiskolai mozgalom az iskolán kívüli művelődés egyik legmeghatározóbb európai modelljévé vált.

A népfőiskola célja a hitbéli, nemzeti, hivatásbéli szolgálatra való nevelés. A múltban az egyik legfontosabb munkája volt a KIÉ-nek. Mint minden egészséges, alulról szerveződő evangéliumi mozgalmat, a népfőiskolát is tönkretette a kommunizmus.

Az újrakezdés lassan és nehezen megy. Ma az MNT-nek 120 helyi népfőiskola tagja van.

Szeverényi János

Tiszteld Atyádat és Anyádat!

Diszpozíció:

- I. Tiszteld gyermekeidet, hogy ők is tisztelhesenek téged.
- II. Őszintén tiszteld szüleidet, hogy gyermekeid is őszintén tisztelhesenek.
- III. Nemcsak akkor nem tisztelem szüleit, ha szociális otthonba adom őket.
- IV. A tisztelet fejlődjön ki szeretettél!

Április 23-án, a vasutasstrájk ellenére megtartottuk a munkatársi találkozót Budapesten a Ráday Kollégiumban. A meghívottak az elmúlt öt év munkatársképző tanfolyamok hallgatói voltak.

A fő előadást Dieter Reitzner tartotta. Szolgáltak még Ablonczy Margit (Mitka), Gonda Iászló és Szeverényi János.

*

Április 28–30. Megrendeztük a II. Keresztyén Színjátzó Fesztivált Kiskőrösön. Erről az eseményről rövid írást közlünk lapunkban.

*

„APOKALIPSZIS MA” Kolozsvárott diákevangelizáció volt a CE Koinónia szervezésében, „Isten halott?” címmel Szeverényi János tartotta az egyik előadást.

*

Megalakult a Pelikán Fotóklub a Budapesti KIE-csoport munkaágaként.

*

Május 13-án megtartotta éves közgyűlését a KIE NSZ. Az elnök Mózes Áron debreceni református mérnökötárral lett.

*

Május 20-án Zenei Nap volt a KIE zenei bizottságának rendezésében Budapesten.

Ha unod a függőnyödet

Egy egészen kis dolog. Kinézel az ablakon. Vagyis csak szeretnél. A tekinteted elé egy nejlonfüggöny ormótlan mintái terpeszkednek. Lehet, hogy megszoktad, észre sem vetted eddig, nem érdekelt, nem értél rá foglalkozni vele, de egyszerre rádöbbsz: ízléstelen, ócska.

Viszont könnyen kezelhető, hamar megszárad, nem látnak be idegenek a lakásba, és nincs pénz új függőnyre – hadarja az anyukád, aki aggodalmasan figyel a hadműveleteidet a karnis körül. Na igen: dédanyáink még sk. hőmezték-horgolták a függőnyeiket. Hol vannak már azok a batisztok, hol van már az embernek annyi ideje... ne is folytasd. De ha a főt nevezett ízléstelen szörnyet nem akard többé látni az ablakodon, próbálj ki valami egészen mást.

Felkészültél? Irány a természet! Néhány szép vonalú faágra, gallyakra van szükséged csupán. Persze, nem hátrány, ha nem a közeli parkból szeded, és a kertből sem a gyümölcsfákról... Őszől tavaszig alkalmas arra az idő, amikor a faágak nem levelesek. Szükség van még pár tenyérnyi mohára és néhány csigaházra. A moháról távolítsd el a földet, sarat, a csigaházakat föld ki. Az ablakot jó alaposan tisztítsd meg kívül-belül. Végül csak ennyi a feladatod: a külső és belső ablaktábla közé előbb a mohát rakd le lehetőleg egyenletesen, aztán rendezd el szépen az ágakat, egy metszőollóval levágva a fölösleget. A csigaházakat – amennyiben az ötlet tetszik, és nem riadsz vissza a kissé bizarr látványtól – húzd rá az ágak végére, vagy csak tedd le őket a mohára. Ha fehér „függőnyt” akarsz, a spirálfűz lehántolt, hullámos ágait javaslom. Ez ugyan kicsit több munkát jelent, de megéri.

Ha nem rakod túlságosan teli az ablakot, ugyanannyi fényt enged be, mint a régi függöny, és takar is kívülről. A látvány viszont nem mindennapi! Lehet, hogy a szüleid is így gondolják majd? Egyszerű fehér vagy nyersszínű vászon, esetleg molinó (nagyon olcsó anyag) sötétítő függöny illik hozzá, ha szükségét látod. Legvégül pedig mosd ki az ócska nejlonfüggőnyt, rakd a szekrénybe és nyugtasd meg édesanyádat: talán egyszer majd újra fölteszed az ablakodra.

Majd ha a mostanit meguntad...

Aklanné Balogh Éva

Különbözőek vagyunk...

ÜTÓGONDOZÓ vagyok a newfoundlandi Brigusban, egy festői öböl partján épült szanatóriumban.

Egy reggel, mikor végigjárom a betegeimet, az egyik öregurat szobája ablaka előtt találok, foteljában hátradőlve szemléli a napfényben fürdő, vízililiomokkal telenőtt tavacskát.

– Milyen béke és csend honol itt – sóhajtok. – Ide egy hang nem hallatszik fel!

– Nem bizony – válaszolja az ősidők óta bennlakó úr. – Borzasztó erős idegek kellene hozzá, hogy az ember ezt kibírja!

Beszámoló

„Egészségedre Szeverényi János!”

Itt ülök a szobámban, ami önmagában is egy konfliktushelyzet. Annál is inkább, mert nemrég ugyenezt egy észak-írországi szoba közepén tettem. De mivel letelt az egy hét és a konferencia véget ért, újra itthon vagyunk. Viszont nem véletlenül volt a hét témája a „kiütérés és a konfliktushelyzetekből”, mert megtanultam, hogyan találjam meg a mostani szobakonfliktusomra a gyógyírt: Körülbástyáztam magam fényképekkel és egyéb apróságokkal, amik kintről származnak. Ezek segítségével visszavarázsolom a kinti napokat.

Például a fényképalbum elején a megérkezésünk utáni első közös alkalom pillanatai elevenednek meg: 15, a világ elég sokféle tájáról érkezett, de igazhíttű KIE-s próbálja nemcsak a saját nevét és országát megjegyezni, hanem a többiekét is. (Megjegyzem a hét során annyiszor kellett a különböző előadók számára mindezt elismételniük, hogy már tudtunk sügni is egymásnak!)

Aztán, ha továbblapozgatok az albumban, egy fantasztikus észak-írországi körút (de nem turné) képei jönnek előm. Ugyanis másnap felkerekedtünk és Newcastle-ból, ami Belfasttól egy óra út délre, elindultunk észak felé, a másik csücsökbe Londonderrybe. Ez kb. a fél országot jelenti. Közben meg-megálltunk – úgy kerültünk az Ulster egyetemre is, ahol nagyon érdekes dolgokat hallhattunk az írek problémáiról: a hat – protestáns ellentétéről, a kiütéresési próbálkozásairól. Jó érzés volt, hogy mindenhol nagyon kedvesen fogadtak minket és nagyon nyíltan meséltek mindenről.

Délután értünk el célállomásunkhoz, ahol egyenesen a városházára hajtottunk kis mikrobuszunkkal és személyesen, maga a polgármester fogadott bennünket. Igaz, a tv lekésést a fogadásról, de fényképezsek hada lepte el a városházát, aminek az eredményét a mellékelt ábra mutatja. Ami még aznap várt ránk, az egy skót-ír est volt, ahol nemcsak nézhettük, hanem ki is próbálhattuk a skót táncok egyes motívumait. De másnap itt is eljött a búcsú pillanata és elindultunk vissza. Egy újabb felejthetetlen emlék: a tengerparti Óriások sétálóútja. A legenda szerint hajdanában egy óriás beleszeretett a tenger másik oldalán, Skóciában élő óriáslányba és épített magának kövekből egy hidat, hogy meglátogathassa szíve hölgyét. Idővel ez az út belesüllyedt a tengerbe, de az ír és skót part mentén még megvannak a nyomai.

S egy másik nagyon fontos állomás: Corrymela. Az itteni KIE ezt egyfajta menedékhelyként is működteti a szokásos, „hagyományos” konferenciák és táborok mellett. Olyan emberek is jöhetnek ide, akiknek pl. meghalt egy közeli hozzátartozójuk, és ezt a tényt szeretnék feldolgozni magukban. Vagy olyan gyerekes anyák, akik férje börtönben van és nincs hova menniük. Az ötlet, a hely szépsége (közvetlenül a tenger mellett hegy) és az ottani emberek hozzáállása mindannyiukban mély benyomást keltett.

De más irányú tapasztalatokat is szerezhettünk. Vasárnap egy baptista imaházban voltunk istentiszteleten; átmehtünk Belfast új hídján, amit házigazdáink egész héten emlegettek, mint a város büszkeségét, és valódi ír kocsmában hallgathattuk valódi ír zenét.

De még az utolsó este sem maradt meglepetés nélkül. A vacsoránál, ami gyertyafényes, fehér terítős búcsúvacsora volt, a pohárköszöntő elhangzása után a cseh fiúból fennhangon tört ki összes magyar tudása: „Egészségedre Szeverényi János!”. Erre aztán táncolni kellett! Nem is késlekedtünk: elhúztuk magunkon a nótájukat és néhány moldvai és zsidó táncsal jól megjárattuk őket!

És, sajnos itt értem el albumom utolsó képeihez, ami már a hazaút néhány pillanatát idézi fel. De legalább erre a kis időre is visszautazhattam abba a nagyon szép É-Íro.-ba, ahol nincsenek bombák, és terroristák helyett is tenoristák adják a hangot manapság!

Boda Zsuzsa

PÓGYOR ISTVÁN

a Keresztény Ifjúsági
Egysületek nemzeti
titkára

(Sároroszi, 1902. január 26. – Budapest, 1953.
november 7.)

A család tizedik gyermekeként született. Tizenegy gyermek nőtt a családban és ez jelentős gondot okozott szüleinek. Így már a gyermekkorában eszes és szorgalmas István továbbtanulása felvetődött, úgyhogy a faluban birtokos Lukács Sarolta, a Magyar Vöröskereszt elnöke lehetővé tette a hat elemi elvégzése után a Budapesten való továbbtanulást. Ez a továbbtanulás azonban az akkori háborús és háború utáni nyomorúságos időkben nem ment könnyen. A trianoni békekötés után megszakadt (-) kapcsolata szüleinek. Otthonról nem kaphatott támogatást. Kénytelen volt munkát vállalni (szén- és fahordás és egyéb hasonló munkák), hogy a kereskedelmi érettségét megszerzhesse. 1922-ben az érettségi évében bevételt a Főherceg Sándor utcában lévő KIE „Kellems vasárnapot” című összejövételére. Főleg a vidékről felkerült otthon nélküli s egyben sok veszélynek kitett fiatal embereket hívták meg az Istentiszteletek után. A rendezvényeket Megyerics Béla vezette és azokból a fiatalokból, akikben vezetői képességet fedezett fel, kisebb titkárképzőt szervezett. Ezek között volt (-) is. Ő azonban tudta, hogy igazán titkárrá az lehet, aki nyelveket is tud. 1925 nyarán a KIE öt küldte Kassalbe majd egy évre Stuttgartba, a KIE titkárképző tanfolyamára. Egy évet pedig Barmenben tanult, ahol a bibliai tudományokban a misszió és evangelizáció kérdéseiben kapott eligazítást.

Hazaérkezése után 1928-ban a budapesti egyesület titkára lett. Igen szerény körülmények között élhetett és dolgozhatott. A KIE bérelt konyhájában lakott, a havi 100-150 pengő fizetését az egyesület tagjai adták össze amikor havi 200 pengő fix volt az értelmiségi fiatal elérhetetlen álma. A szűkösség nem törte le, hanem lendülettel szervezte a KIE-t. 1929-ben meghívták Amerikába a Springfieldben működő KIE-főiskolára. 1930-ban indulhatott el és két telet töltött ott a mintegy húsz nemzetből verbuválódott tanulósergeben. Itt a világ minden tájáról érkezettek között szerezhetett nemcsak nyelvi tudást, hanem széles látókört is. Személyi kapcsolatait mindvégig a magyar mozgalom számára kamatoztatta.

1932-ben tért haza. Kétségtelen, hogy a KIE legjobban képzett titkára volt. A KIE gyűlésein Helsinkitől Indiáig többször megfordult. A Horánszky utcában lévő KIE-székház dinamikus központja lett a Keresztény Ifjúsági Mozgalomnak. (-) nem csupán a protestáns népfőiskolákkal tartotta a kapcsolatot, hanem a katolikus KALOT-tal és a katolikus ifjúsági vezetővel, Kerkay Jenő jezsuita szerzetessel is. Így megtörténhetett, hogy a felekezeti harcokban örököző magyar történelmi egyházak ifjúsági mozgalmait megtalálták az összefogás útját. Amikor a

„Ne feledkezzetek meg vezetőitekről,
akik az Isten ígéjét hirdették nektek.
Figyeljétek életük végére,
és kövessétek hitüket.”

(Zsid 13,7)

Felvidék és Erdély egy része is visszatért (-) a népfőiskolák szervezéséhez fogott hozzá.

A háború végén (-) és munkatársai elkezdtek az egyesületi munkát újjászervezni. Sok egyesületi vezető meghalt a háborúban. A helyiségek egy részét is elvesztették. Kísérletet tettek a népfőiskolai munka újraindítására is, nem is sikertelenül. A nehézségek azonban évről évre nőttek. Az idő múlásával megkezdődtek a belső harcok, éspedig előbb a budapesti egyesület, majd a cserkészcsapat keretében. Később átcsaptak a Szövetség berkeibe is. Elítélő újságcikkek jelentek meg a Szabad Népből. Erre Rajk László belügyminiszter felfüggesztette az egyesület önkormányzatát és kormánybiztost nevezett ki egy apostata volt KIE-titkár személyében.

1946 nyarán (-) és néhány társát egy időre internálták. (-) kénytelen volt a nemzeti titkári állásáról lemondani. Egy textíliázletben lett kereskedősegéd. 1950 májusában a KIE bejelentette „önkéntes” feloszlását. (-) társaival titokban végezte napi teendőit. 1951. június 7-én otthonából vitte el az ÁVH. Hartányi Imre nevű társával együtt 1951. november 6-án adták ki a vádiratot ellene, a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés címén. November 30-án a Budapesti Megyei Bíróság (-)t 12 évi, Hartányit 5 évi börtönre ítélte. 1952. március 10-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a fellebbezést és jóváhagyta az elsőfokú ítéletet. (-) a Gyűjtőfogházba került. Hite megvallásáért sokszor kapott büntetést. Több napos sötétzárka után megbetegedett és a börtön kórházába került, de pár nap után gyógyulként elbocsátották. 1951. november 7-én zárkatársaitól elbúcsúzva meghalt. Holttestét dr. Kiss Ferenc a Bonctani Intézet igazgatója, régi KIE-előadó ismertelte fel. Mire lakótársai jelentkeztek, a holttest eltűnt. 1989. augusztus 1-jén az Igazságügyi Minisztérium a gyakorlatnak megfelelően hamis tájékoztatást adott, mely szerint hamvai a 301-es parcella I. sor 30-as sírhelyén pihennek. A nyughely azonosítása minden kétséget kizáróan még a mai nappal sem történhetett meg, mivel (-) a diktatúra az ötvenes években gyilkolta meg, nagy bizonyossággal hamvait a 298-as fel nem tártatn parcella rejti. 1993-ig ezt a nemzeti sírkeret sem a hivatott szövetség a POFOSZ, sem a magyar rendszerváltott hatóságok nem tárták fel a mártírok azonosítása céljából. Mint annyi minden más, ezt is dagályos deklamálásban számtalanszor megígérték.

JEGYZETEK

Kovács Bálint: Pógyor István és a KIE. In Confessio. 1991. 102 p.
Balogh-Gergely: Egyházak az újkori Magyarországon. 1790–1992. MTA Történettudományi Intézet 1993.

Dr. Kovács Bálint

150 éves a KIE

2. rész

Az egyszerűen nem igaz, hogy a kommunizmus éveit alatt nem volt ifjúsági munka. A KIE is különböző sejtekben tovább élt, szolgált. Sokan sokat kockára téve az ötvenes és hatvanas években is szervezték a tábortokat, konferenciákat, házi bibliórákat. Azt meg még az ÁVH sem tudta ellenőrizni és tiltani, hogy a szülők otthonukban családi áhítatokat tartsanak, gyermekeiket Isten útjára segítsék. Mély nyomot hagyott bennem Édesapám hite. Tizenkét gyermeket nevelt, iparosként plusz munkákat vállalva dolgozott és mint a KIE munkatársa esténként házi bibliórákat tartott, járták a megye gyülekezeteit, szervezve az ifjúságot. Összegyűjtötte vasárnaponként a fiatalokat, és a bibliolvasás mellett fociztunk, játszottunk. Minden nyáron konferencián vettünk részt a Tisza-parton vagy a hegyekben. A rükdörségnek némi munkát okozott mindez, de nem akadályozták. Ezt a személyes példát azért írtam le, hogy bizonyítsam, nem a semmiből támadt fel a KIE. Ha nem is követjük mindenben apánkat, ha nem is lehet mindent ott folytatni, ahol abbamaradt, hálásak vagyunk azért, amit Isten általuk elvégzett.

A nyolcvanas évek végén, a politikai légkör enyhülése lehetőséget adott arra, hogy hivatalosan is újra szerveződjön a KIE. Jelentkezett a nemzetközi KIE is, Dieter Reitzner osztrák titkár személyében. Református és evangélikus fiatalok vettek részt egy németországi vezetőképző tanfolyamon 1989-ben. Ez lett a csírája az újjáalakult KIE mai napig is legerősebb munkaágának, a munkatárs- és vezetőképzésnek. Néhány helyi csoport megalakulása után, 1991-ben a Nemzeti Szövetség is megszerveződött. Ma 30 helyi egyesület, csoport alkotja az országos szövetséget. Ennél jóval több az érdeklődő és azon gyülekezetek száma, akik igénylik a KIE szolgálatát. Az utóbbi öt évben kb. 60 országos konferenciát, evangélizációs programot szerveztünk, melyen 4-4500 fiatal vett részt.

Két fő feladatot vállaltunk: a helyi ifjúsági munka segítése, csoportszervezés és fejlesztés által és a négyes program szellemében, a különböző programformák bemutatása, a képzések megszervezésével. A következő programformák szerepeltek a képzésünkben: munkatárs- és vezetőképzés, színjátszás, bábozás, újságírás, fotózás, kézművesség, irodalmi kávé-

ház, Ten Sing (ének és zenekar), sport, táncház, táborszervezés, építőtábor és gyermekmunka. Mindezekhez segédanyagokat is adtunk. Így jött létre egy módszertani újság a Vezess!, kiadtunk játékoskönyvet, énekeskönyvet, egy bibliolvasó segédkönyvet és egy színdarabgyűjteményt.

Kiépültek nemzetközi kapcsolataink is. Keletre és Nyugatra is léptünk és ők is felénk. Igyekeztünk az evangéliumi szellemiségű mozgalmakkal felvenni a kapcsolatot. Több száz fiatal utazott külföldre különböző konferenciákra, képzésekre és több százan jöttek hozzánk. Kiemelt jelentőségűnek tekintjük a határainkon túl élő magyar fiatalokkal való kapcsolatot. Évente 50-60 fiatal hívunk meg konferenciánkra Erdélyből, Kárpátaljáról és mi is sokat járunk náluk. Szolgálunk alkalmakon, viszünk amit tudunk.

A KIE hasonlóan a többi társadalmi szervezethez, még egy ingatlanát sem kapta vissza az államtól. Pedig lenne mit... Szükségünk is lenne már nagyon egy konferenciatelepre, kollégiumra és más házakra is. Központi irodánk több évi vándorlás után 1994-ben végre helyet kapott a régi KIE-székházban a Horánszky utcában. Ma ez az épület, hasonlóan KIE (Keresztény Leányegylet) székházához, a Református Egyház tulajdonában van. Méltányossági alapon már néhány négyzetmétert kapott a KIE-munka. Ígéretünk van arra, hogy a lehetőségek szerint még bővíthet munkaterületünk.

Életem legszebb és legnehezebb öt évét éltem meg a KIE „mindenes” titkáraként. Több tízezer km-t utaztam, sok-sok gyülekezetet, ifjúsági csoportot ismertem meg. Öt év alatt talán többet éltem, mint addig összesen. Hálás vagyok Istennek, hogy egy ilyen pezsgésben részt vettem. A vezető, nemzeti titkári státusról lemondtam 1994-ben, mert a túlfeszített tempón lassítani kellett, de nem mondtam le a KIE-munkáról. Továbbra is néhány munkaterületet megtartva szolgálok a KIE-ben, egyházban, gyülekezetekben.

Egy igével fejezem be rövid beszámolómat. Ezt a mondatot több más ige mellett üzenetként kaphattuk: „Imádkozzatok értünk, hogy az Isten nyisson előttünk ajtót az igének, hogy szolgálhassuk a Krisztus titkát.” (Kol 4,4)

Szeverényi János

„Egymást hordozzátok!”

– levél Erdélyből

Maros-Vásárhely,
1995. ápr. 6.

A MAGYARORSZÁGI KIE
NEMZETI SZÖVETSÉGÉNEK,
Szeverényi Mihály elnök figyelmébe

Kedves Testvérünk!

Mindenekelőtt a mi szerető Istenünknek tartozunk hálával, arra gondolva, hogy az utóbbi években úgy az IKE, mint a KIE szervezett keretben is elindíthatott azon a sokszor egyáltalán nem látványos úton, amelyen fiatalokat igyekszik az atyai házhoz vezetni.

„Az Isten a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.” (Róma 5:8)

Az Úr Jézus Krisztusban maga az Isten vállalta fel a halál útját, mely a világosságból a sötétségbe, a láthatóból a láthatatlanba, a tökéletesből a bűnné lételebe való átmenetet jelentette. Mindannyiunkban tudatosulnia kell a Nagypéntek fájdalmas igazságának: a teremtésben kapott szabadságot eljátszó tékozló fiak tanúi lehetnek a teremtés visszájának. Önnön okoskodásunkkal kivívtat szabadságunk csak a Nagypéntek megélésében válik ártatlansággá, ahol az Isten sem meri az emberkében, az IKÉ-ben vagy KIE-ben gyönyörködve kimondani, hogy „íme, minden igen jól”! Az Atya a maga könnyei közepette is csak Őt látja, a Fiút, akiben mindig gyönyörködött engedelmességért. A Fiú belehalt a „Nem!” elleni tiltakozásba. Ő azt mondta az Atyának is, a KIE-nek is, az IKÉ-nek is, neked is, nekem is, hogy „Igen!” A Fiú nem vonta ki magát semmiből, ami reáztatott az „Elvégeztetett”-ig. Ő elvégezte egyszer és mindenkorra: Pál apostol is elvégezte futását Őáltala. Most rajtunk a sor, hogy bennünk és általunk „Elvégeztetett”-nek minősíttessék ami tőlünk kérétek számán.

A Nagypéntek, tehát, a fájdalmas útjának halálba némulása és a halál lejtőjének kezdőakkordja, amely csak úgy bontakozik ki harmoniává, ha belehalunk az ÉLET-be. Belehalni az „ÚT, IGAZSÁG, ÉLET”-be, tulajdonképpen ez az ami a Húsvét reggeli testté lett Igével való találkozás követ. Egy esélyünk van a mindennapi Húsvétra: a mindennapi Nagypéntek.

Egy néhány év múltán jó, ha újra és újra egészen komoly önvizsgálatot tartunk. Meghaltunk-e önmagunknak úgy, mint IKE, mint KIE, mint én, mint te, azért, hogy az Úr dicsőségében járjunk? Valójában a magunk futását végzük-e?

Hadd köszöntsünk benneteket, a Magyarországi KIE minden tagját, minden vezetőjét, e néhány Nagypénteki-

Húsvéti gondolattal, hadd szembesüljünk együtt az Isten bennünket kereső, megszólító szavával és ne engedjük egymást belenyugodni a gyakorta természetes pózban jelentkező, de a mi Urunk szerint destruktív jelenségek létezésébe.

Szeretnénk kifejezni Isten iránti hálánkat, hogy a Magyarországi KIE által is sok lelki-szellemi-anyagi ajándékban részesített bennünket. Köszönet Dani Eszternek, Szeverényi Jánosnak, Gonda Lászlónak, Dani Lászlónak, Paszternák Klárinak, Disznós Zoltánnak, Marton Tamásnak, akik szolgálataikkal, előadásaikkal, tanácsaikkal, mint közvetlen munkatársak vagy előadók sok áldást és előrehaladást hoztak munkánkban úgy a Munkatársképző Tanfolyamok előkészítésében, mint azok lebonyolításában. Szeretettel kívánjuk megjegyezni és megköszönni Mózes Áron különös szerepét az utóbbi két és fél év IKE-életében. Aktív és szinte rendszeres erdélyi szolgálataival nemcsak a kapcsolatember szerepét vállalta és vállalja, hanem mindenekelőtt a velünk való együtt tusakodást és együttmunkálkodást is.

Ezúton is ki kell emelnünk a KIE-vezetők lapjának, a „Vezess”-nek jelentőségét, amelyet örömmel és őszinte igénnyel forgatnak képzős fiataljaink; ugyanakkor minden egyéb anyagot (énekeskönyvet, szindarabgyűjteményt stb.) nagy haszonnal és előszeretettel tudunk használni munkánkban.

Bármennyire is próbálkoznánk, nem tudnánk a maga teljességében papírra vetni mindenemű támogatásokat, anélkül, hogy felvállalnánk a kockázatát valami kifejejtésének. Így tehát megmaradunk az Isten színe előtti háláadás hullámhosszán. Mindenért legyen Ővé a dicsőség!

Egészen bizonyosak vagyunk benne, hogy KIE-s testvéreink a maguk során mindig vittek magukkal haza valami áldást, valami tapasztalatokat, valami újat. Egyedül Isten tud bennünket úgy egymásra utalni, hogy mindig kölcsönösen áldásos legyen az együttmunkálkodás.

Abban a reményben, hogy a Jézus Krisztusban való együttvértarozás megerősödi bennünk és közöttünk, hogy Isten még tartogat számunkra munkát és áldott belehalást, de feltámadást és örömet is, maradunk testvéri szeretettel.

Áldott Ünnepeket, a munkában pedig szeretetet, bölcsességet, isteni vezetést és a közösségi szellem megerősödését kívánjuk a KIE vezetőinek, tagjainak!

Az IKE MKT SzB nevében szeretettel,
SZABÓ ISTVÁN
ügyvezető
NAGY TEREZ
titkár

Porno

Alapja a prostitúció. A prostitúció pedig pázrás pénzért, szerelem nélkül; mélyebben: test lélek nélkül, egyszerűen: materializmus. Az ebben a helyzetben önmagát csak anyagként tételező ember elemesztődik, miként az anyag formái is elemesztődnek a természeti folyamatokban. A részletek, hogy ki, hol, mikor, miként, mennyiért, mellékesek.

Az eddigi legnagyobb szabású összesküvés az élet ellen a materializmus, a szellem kiűzése az anyagból, a létezés elrendetlenítése; fizikai szakszóval: entropizálása; köznapian: a halál.

A prostitúciót az egészséges társadalmakban a szegény tabuja övezi. Mindenütt bűn pénzért árulni, vagyis anyagi érdekviszonyba hozni a szerelmet, a házat, a barátságot, a hűséget, a becsületet, és ugyanakkor erény ezeket megszerkesztani materiális kötöttségeiktől, és determinációikkal szembefordulva, azokat legyőzve a való életben megtestesíteni őket. Valamennyi hős és szent története erről szól.

A pornográfia lényegében a büszke prostitúció. A tabu ledöntése: én csak a piacról élek, és ha megfizetik, eladom magamat, a barátaimat, bármit. Jól látható, hogy ahol fölütötte fejét a materializmus, mindenütt hamarosan megkezdődött a tudatos természetpusztítás (leigázás, kiszorolás, rombolás, átalakítás), az egészségügyi romlás, a biológiai gyengülés, erkölcsi hanyatlás, a kizsákmányolás minden korábbinál zsigerelőbb, természetesen rabszolgaságot is jelentő formái (Gulág), és a - gazdasági csőd. Gyorsabban és látványosabban ott, ahol pornografikus államvallásként erőszakoskodhatik. Lassabban, ahol létezhetnek vele szemben a realizmus erői. Ezért a keleti vagy nyugati, más szóval a bolsevik és a polgári materializmusok közt lényegi különbség nincs, csupán fejlődésbeli. A nyugati polgári materializmus egyelőre gyöngébben működik, még nem élte föl

az előremenekülés tartalékait. Ámde a figyelmes szemlélő előtt az itt-ott virágzó és kormányzó keresztény pártok sem képesek eltakarni, hogy az élet célja többé nem lsten, még csak nem is az élet maga, hanem a termelés, a pénz. A társadalom, a „fejlett”, tehát a haszonelvű gazdaság alá prostitualizálódik. A „fejlődők” ezt szeretnék leutánozni, hogy az ő polgárai is termelési erőkké és viszonyokká alázódjanak.

Természetesen a jólétért.

A pornográfia így az ezredvég szellemtelenségének őszinte színvallása. Valójában nem csak a pornóíró, a menedzser, a fotósa-írója, a szociológusa, a szexológusa, a kisgyerekeket inzultáló árusa és ezen üzletág ilyen-olyan haszonélvezői a részesei ennek az üzletágnak. Azt kell mondjuk, hogy nehéz kivétel találni, nehéz kivételnek lenni. Egy egész társadalom minősíti balfácánnak azt, aki nem árulja magát, vagy legalábbis nem szeretné eladni magát vagy bármijét, amire vevő kínálkozik. Eljutottunk oda, hogy a sikeres kurva a példakép, büszkesége immár természetes gőg.

Egyáltalán nem meglepő, hogyha a nem pornó a kivétel, akkor a szent könyv is pornóként olvastatik a nyugatias civilizáció körében. Ékes példa erre a *Káma Szutra* a mi körünkben ezt másnak olvasni nehéz. Hasonlóképpen az *Énekek éneke* is erotikus olvasmányak számítt. A mögöttük lévő szellem érinthetetlen vagy megközelíthetetlen, vagy a materializálódott olvasó számára halott.

Ha ugyan nem az olvasó a halott... Üres anyag, ami legfőljebb testi szinten képes földolgozni a szent szöveget, direkt közlésként, mint egy komputer. Ezért nem is tud kezdeni semmit sem a valódi költészettel, zenével, festészettel, de a szerelemmel sem.

A remény inentől kézenfekvő és egyetlen, noha több szóval is leírható: metanoia, fölébredés, újjászületés. A többi megoldás: a diktatúra, az erőszak, a cenzúra, mind materiális és eredménytelen, miután maga is pornográf.

(1989)

Czakó Gábor

KÉZMŰVESSÉG

...Egy papírforgóval kezdődött minden. De azért hallgassatok végig. Eredetileg úgy akartam kezdeni, hogy elmondom: mekkora vizuális szegénységben élünk már jó ideje. Gyerekek, felnőttek, akiket elbűvölt a videó, a számítógép varázsa, van akinek lefoglalja az idejét, erejét a megélhetésért való küzdelem. Sokszor gondoljuk, hogy a szépség pénzben mérhető, hiszen ezt súgják-búgják a fülünkbe a reklámok, ezzel szembesítenek minket a könnyörtelen árcédulák a kirakatokban. Sokszor fáradtak vagyunk, szomorúak. Nincs pénzünk. Vagy ha van, akkor kiderül róla, hogy kevés. Megmérgezte valami a szívünket. És a szemünket.

Pedig volt valaki, akit a többiek Messternek szólítottak, és aki egyszer egy hegyen arról beszélt az embereknek, hogy még egy király sem öltözik olyan szépen, mint a mezők liliomai...

Mi hát a szép? Sokszor és sokan megfogalmazták már, sok okosat és sok butaságot összehordva. Mindenképpen kell, hogy legyen része abban a harmóniában, amit Istentől kaptunk, és amit a teremtettség sugároz felénk.

Gondoltál már rá, hogy nem is olyan könnyű meglátni a szépet? Különösen, ha a szemünk egészen máshoz szokott. Sok egyébhez hasonlóan ezt is tanulgatni kell. Mint ahogy azt is, hogyan tehetnénk szebbé a minket körülvevő világot. Sokszor nagyon kevés elég. Egy virág a vázában, vagy egy szép formájú üvegpalackban, egy jópofán hajtogatott szalvéta, egy saját kezűleg készített ajándék. Közhely? Lehet. Mégsem félek tőle, mert igaz. Persze, van, amikor több kell. Bátorság, akarat. És játék!

Eppen ezek a gondolatok jártak a fejemben, amikor egy fényes vasárnap reggel színes papírforgót készítettem a gyerekeimnek. Türelmetlen voltam és nem túl jókedvű, mert már réges-rég a

gyermek-bibliáórához kellett volna készülnöm. De egy könnyelmű percemben megígértem a forgót, és a gyerekeim nyafogtak. Közben megérkezett két kislány, és hogy addig se unatkozzanak, a kezükbe nyomtam egy csomó színes papírt. Hogy is kell?... Nem tudták rögtön, de aztán mégis sikerült. Hamarosan megérkeztek a többiek is.

Aznap mindenki egy forgóval ment haza, szemmel láthatóan boldogan. Érezni lehetett rajtuk a „csináltam valamit” örömét. Az az igazság, hogy még egy kicsit irigyeltem is őket mindezért. Ahogy elmentek, elhatároztam, hogy minden vasárnap készíteni fogunk valamit.

Szinte semmi gyakorlatom nem volt benne, hogy miként tanítsak gyerekeknek kézművességet. Csak az gondolja ezt egyszerűnek, aki még nem próbálta. Hogyan vezessem rá őket, hogy bátran, felzabadtalan fessenek, rajzoljanak, agyagozzanak? „Éva néni, én olyan ügyetlen vagyok”, mondták páran, és hozzá sem mertek nyúlni semmihez. Olyan nincs, mondtam, és minden szép formát, minden szokatlan hatású színfoltot megdicsértem.

Mára már eltűnt a bátortalanságuk. Vasárnapról vasárnapra együtt vagyunk, és a bibliáóra második felében kézműves foglalkozást tartunk.

Míg figyelgettem, tanítgattam őket, sok minden eszembe jutott. Ötletek játékok, amelyekhez fantáziára, jókedvre, és néha talán pici vakmerőségre is szükség van, amelyek megtanítanak szebbnek látni a világot.

Mindenki alkotói szabadságát tiszteletben tartom, így nem kész „recepteket” adok közre.

Ha tetszik valami, próbáld ki!

Klanné Balogh Éva

Újra a szerelemről...

„Szép szabadságotokat önkéntes fegyellemmel őrizzétek!”

Dante nagyon találóan írja az emberről:

„...összes tudománya, hogy (mint alkotta vidám Alkotója) ami gyönyörre gyűjti, azt kívánja. Kacsint előbb némely kisebbke jóra s megcsallják, és utánuk futna végül, ha bölcs vezér vagy bölcs fék meg nem ója. Ezért kell, mindig törvényt tenni fékül...”

(Purgatórium 16, 88-94.9)

Ha egy atomerőműben kikapcsolják a biztonsági berendezést, az őrási károkat okozva felrobban. Ha egy autóban elromlik a fék, lehetlenné válik a biztonságos közlekedés, az ilyen kocsni ön- és közveszélyessé válik. Ha az erkölcsi élet egy területén függetlenítjük magunkat a törvénytől, hallatlan pusztítás előidézői leszünk.

Vidám Alkotónk keze nyomát őrizve mindegyikünkben kiírthatatlanul benne él a boldogság utáni vágy, s ugyanakkor mennyi csalódás keseríti életünket. Ezek a csalódások sokszor nem pusztán alkalmi elsötétedések, hanem egész életünkre rátelepednek. – Ha egy-egy fájdalmas katasztrófa után átgondoljuk, hol is hibáztunk, legtöbbször megállapíthatjuk, hogy nem is rossz irányban kerestük mi a boldogságot, hanem azzal véteztünk, hogy oktalanul függetlenítettük magunkat a törvénytől, ami a

fék, a biztonsági berendezés szerepét töltötte volna be.

Kétségtelen, hogy a boldogságkeresésben első helyen személyes kapcsolataink vannak, s épp ezen a területen kapjuk s ejtjük máskoron a legnehezebben gyógyuló sebeket. Mindig külön varázsa van egy férfi és egy nő kapcsolatának. Isten egy tökéletes szeretetközösségben él (Szentháromság), és az embert is így alkotta meg, hogy teljessé csak egy szeretetközösségben váljon. Itt nem kevesebb az igényünk, mint hogy valaki kizárólagosan és visszavonhatatlanul szeressen. Ez természetesen csak a házasságban valósul meg. Ezért oly fontos az együttjárás, amely előkészítője vagy elrontója egy életre szóló szeretetközösségnek.

A keresztény erkölcsstan szerint az együttjárásban kialakuló szexuális kapcsolat nem előre visz, hanem

sok-sok értéket, lehetőséget elpusztít. Paradoxnak tűnik, de így igaz, hogy teljesebb, boldogabb az a házasság, amelyben csak a házasságkötés után lesz teljesen egyé a férj és a feleség. Közel 25 éven át több száz fiatal életét láthattam egészen páratlan közelségből. Ezen tapasztalataimat sűrítik a következő sorok. Bár te is megszívlelnéd az itt leírtakat, s így együttjárásod, házasságod valóban boldog lenne.

Szedjük tehát szép sorba, **milyen pusztítást** okoz a házasság előtti szexuális kapcsolat:

1. A pár életéből egy **felhőtlen, játékos korszak** („gyermekkor”) egyszer s mindenkorra pótolhatatlanul kimarad. Jól tudjuk, hogy milyen meghatározó egész életünkre gyermekkorunk (játék, bizalom, ráhatgatkozás...).

Életünkben a felnőtttség, a felnőtttség a szexuális éréssel jelenik meg. Ha egy pár a házasságkötésig tartózkodik a szexuális kapcsolattól, hallatlanul szép, játékos, felhőtlen korszakkal alapozza meg jövő életét. Ezt később pótolni nem lehet!

2. A sokszínűség ki sem épül vagy leépül. Két ember között a legkifejezőbb a testi kapcsolatot. Amíg ez nem jöhet létre, ezer más módon fejezik ki figyelmességüket, ragaszkodásukat. Ha a testi kapcsolat belép, az összes más kifejezőmód hátterbe szorul. Ha a belépésig már kiépült egy gazdag kapcsolatrendszer, az tovább él: ha nem, sivár, egyhangú lesz két ember kapcsolata: „Az ögy közös, a párna nem.” (Pilinszky János: Életfogytiglan)

3. A szexuális kapcsolat a **teljes önátadásnak** és a teljes elfogadásnak a jele. A teljesség nem lehet egy estére vagy például három hónapra szóló. Amikor tehát eljártsszák a teljes

odaadást, holott egészen más a valóság, becsapják egymást, **hazudnak egymásnak**. A teljes elfogadást azt jelenti, hogy visszavonhatatlan a döntésem. Ez csak a házasságban igaz.

4. Egy személy számára a legmagalázóbb, ha **tárgyként** kezelem. Nem tárgyként, hanem személyként fordulni a másik felé, azt jelenti, hogy **páratlan** szerepet tölt be az életemben (nem pusztán szexuális ösztönöm tárgya). Az említett páratlan-ság csak a házasságban realizálódik.

5. Hogy a másikat teljesen elfogadom, ez azt is jelenti, hogy **titkaimmal együtt** szeretem. Igazán csak a titok vonzza, bűvöli el az embert. (Gyermekkorunkban miután egy kisautót kibeleztünk, többé nem nem volt érdekes számunkra, kidobtuk a szemétre.) Ha kíváncsiságom, erőszakom fölébe keveredik a másik titkai tisztelőtének, valójában nem beszélhetek elfogadásról, szeretetről.

6. Szabadunk betegsége az **elidegenedés**. Szavaink, kifejezéseink helyi értéküket, tartalmukat elveszítik. Ha a szexuális élet ösztönkielégítéssé degradálódik, lejáratódik, hogyan fejezem ki szívem választottjának, hogy egyedül őt szeretem? Amikor azt mondom, hogy „**egyetlenem**”, már magam sem hiszem, mert nem az.

7. A házasságon kívüli szexuális kapcsolatban **védtelessé, kiszolgáltatottá válik az ember**. (A lágerparancsnokok nagyon tisztában voltak a levetkőztetés megszegényítő jellegével, éltek is vele.) A szemérmesség védi az értéket, a titkot, a joggal szemektől, illetéktelen személyektől. A házasságban ezt az értékvédő szerepet átveszi a bizalom.

A házasságon kívüli meztelenségben leomlik az első védőrendszer (szemérmesség), s még nincs meg a másik (bizalom), az ember így kiszolgáltatott lesz.

8. A házasságon kívüli szexuális kapcsolatban az egyik legszentebb valósághoz, két ember tökéletes szeretetkapcsolatához **félelem, büntudat** kapcsolódik. Nincs mögötte a teljes elköteleződés biztonsága: „Te életreszólóan, visszavonhatatlanul az enyém vagy, és én a tiéd.”

9. A test nagyon könnyen válhat a **manipulálás** eszközévé. Ráhajthatok valakire, festileg az enyém lehet, de ezzel egy kegyetlen zsákutcába kerülök: „Vajon tényleg szeret? Nem csak a hálómbe került? Őszintén szeret, nem csak a trükköm köszön vissza?” – s így nem oldódik föl a magányom, mert nem szabadon fogadtak el.

10. Roppantul megtévesztő, amikor a **test túlhangsúlyos lesz** a választásban. Természetesen nagyon fontos tényező a testünk, de egy teljes élet boldogságához még fontosabb a másik figyelmessége, önzetlensége, türelme, áldozatkészsége, megbocsátási készsége... A „próbaházasság” egysíkú döntést hoz, amióta ez „divat”, sokkal több a válás, mint azelőtt.

11. Az ember általában több az általtnál, hogy nem determinálják ösztönei. A férfiaság pl. nem az ösztönökkel mérhető, hanem épp azzal, hogy valaki mennyire ura hajlamainak. Az önfegyelem hiánya, földadása a későbbi házasságot is megrontja (erőszakosság, hűtlenség stb.)

12. A házasság előtti szexuális kapcsolat a **féltékenység, gyanakvás, bizalmatlanság** alapjait rakja le. Partnerem ma velem él házasságon kívüli szexuális életet. Holnap házas-

társam lesz, s mivel az ő nemi élete eddig sem korlátozódott a házasságra, bárkivel megcsalhat. A házastársi hűségre a legnagyobb garancia: a házasságkötés előtt megtapasztalom, hogy partnerem irányomban mennyire ura ösztöneinek.

13. Egy házasság **teherbírása** attól függ, hogy mennyire szabadon vállaltam. Krízisekben jó visszagondolni arra, hogy milyen hosszú időn át teljesen függetlenül (szexuális kapcsolat nélkül) éltünk egymás mellett, s így érett meg egy erős, szabad döntés. Mennyire szomorú arra gondolni, hogy **belesodródtam** egy házasságba: „Valójában nem akartam, de pofátlanság lett volna négy év együttélés után otthagyni.” ... „Jött a gyerek.” stb. A sodródás, a kényszer mindig értékpusztító.

14. Ami a testhez kapcsolódik, abban jelen van **az elmúlás, a halál**. Ez igaz a szexuális kapcsolatra is. Ezt a tényezőt a házasságon belül az életadás lehetősége ellensúlyozza. A házasságon kívül pedig csak a mulandó gyönyör szolgálata van jelen:

*„Cimborák, a kék, a tivornya
Testet gyűjt és lelket aszal.
De rút lesz, de fekete, ronda
Az ember, mikor belehall!”*

(Francois Villon)

15. A házasság során is van több olyan időszak, amikor **nem élhetnek házaseletet** a párok (gyermek születése, betegség, ...) Ha a házasságkötés előtti megtartóztatás idején kiépül egy gazdag jelzésrendszer a kölcsönös szeretet kifejezésére, akkor ezen időszakokban is élő marad a kapcsolat. A szeretet jelzésére páratlan lehetőség a testi kötődés, de

ez csak akkor hiteles, ha az élet összes területén egyedülállóan fontosnak tartom társamat.

16. Hogyan tekinthet **öregkorára** az, akinél a szeretet fogalmához szükségszerűen hozzákötődik a szexualitás fogalma? Ezzel a szemlélettel az öregkor üres, kétségbeejtő. Ha viszont van egy szép „tavasz”, amelyben az illető megtapasztalja, hogy milyen gazdag lehet a kapcsolat testi kötődés nélkül is, akkor az „ősze” és a „télre” is **reménnyel** tud tekinteni.

A felsorolt 16 szempont világnézet-től függetlenül minden ember számára megszívlelendő. Alapvető emberi szempontokra hivatkoztunk (bizonyára te is sokat átéltél ezekből).

A teljesség kedvéért még ide ten-nénk egy olyan érvet, amely az istenhívőknek jelent sokat:

17. Életünknek és testünknek is **Isten a gazdája**. Sem a saját testem, sem partneremé nem az én tulajdonom. Isten tulajdonjogát sértem a házasságon kívüli szexuális kapcsolattal. A házasságban Ő egymásnak ajándékoz bennünket, tehát innen kezdve nem sértés, nem lopás a szexuális kapcsolat, hanem kizárólagosságával, visszavonhatatlanságával épp megsejtet valamit abból, hogy hogyan szeret engem az Isten.

Testünk végtelen értéke

Ha a felsorolt 17 szempontot átgondoljuk, be kell látnunk, hogy az Egyház szigorúnak tűnő erkölcsi rendszerével nem eltiltani akar valamitől, hanem egy teljesebb élet, teljesebb boldogság felé szeretne elvezetni bennünket.

Sokan – tévesen – úgy gondolják, hogy a hívő ember szemében minden földi érték **leértékelődik**. Az

igazság az, hogy valójában a hit minden földi értéket nem leértékel, hanem **főlemel**.

Bármennyire paradoxnak is tűnik, egy hívő ember számára testünk **nagyobb érték**, mint egy materialista számára. Először is: Isten már a teremtetkor olyan gonddal, szeretettel, annak tudatával tervezte és formálta meg az emberi testet, hogy egykor majd Egyszülött Fia így fog megtestesülni. (Mi ennek alapján megtehetjük azt, amit még az angyalok sem: testvérünknek szólíthatjuk Krisztust.) Másodsor: testünknek örök jövője van. Minden testünkhöz kötődő érték örökre megmarad. Én, mint hívő ember, ilyen **örömmel, büszkén és felelősséggel** tekinthetek testemre.

A kereszténység tehát nem a bűn forrásának, nem valamilyen gyanús dolognak tekinti az emberi testet. Mi azt valljuk, hogy **értékesebbé** lesz egy eszme, ha az testet ölt. Örülünk annak, hogy Michelangelo megfestette az Utolsó Ítéletet, kifaragta a Pietát, örülünk annak, hogy Beethoven lejegyezte a IX. Szimfóniát.

Amikor két ember szeretete, összetartozása a test által is kifejeződik, ez Isten szándéka szerint **több, értéke-sebb**, mint a plátói szerelem. Tehát szó sincs arról, hogy önmagában a szexualitás bűnös dolog lenne. Pusztán arról van szó, hogy az a bűn, ha testével két ember hazudik egymásnak: eljátszik egy **kizárólagos, teljes odaadást**, holott a valóság egészen más.

Mindannyian emlékezünk a „Le-gyetek jók, ha tudtok!” c. filmre: Csirifkiző **szíve minden melegével**, minden sejtjével szereti Leonettát. Ezt a gyönyörű szerelmet tönkre akarja tenni a Leonettát kislány korában megrontó bíboros, s ezért odavágja

Csirifizkiónak: „Leonetta teste őrizi az én öleléseimet.” Csirifizkió ezt a galád embert hasba szúrja. – Az igazi szerelem nem elégszik meg töredékkel, sértetlenül igényli a másikat. Az Egyház törvényeivel ezt a teljességet szeretné biztosítani a szerelmeseknek és a házasoknak.

Az életben sokkal jelentéktelenebb esetekben is ragaszkodunk egy **teljességhez**. Az étteremben a pincértől joggal elvárjuk, hogy előtűnk bontsa fel a palackozott italt. Ha autót vásárolunk, szerelőt viszünk magunkkal, aki gondosan megvizsgálja a kínált kocsit, hogy nem karambolos-e, nincs-e valamilyen rejtett hibája. Nagyon bánkódunk, ha kiderül, hogy hamisított a hozzánk került pénz. S vajon ezt az igényességünket épp a legszentebb területen adjuk föl? A szexuális szabadosság pedig az élet legszentebb területét leszállítja a „próbatájtás”, az esetlegesség szintjére.

A meggondolatlanság ára

Amikor életre szóló sérülésről, pusztításról beszéltünk, ebben semmi túlzás nem volt. Mezei Mária 50 éves érettségi találkozóján könnyek között idézte föl a 18 éves korában elkövetett abortuszát. Az ő figyelmeztetése mindannyiunkhoz szól: „...megláttam a vödörben a véres hűscsomót, cafattá tépett kis lábakat, s egy csöpp kis kéz utánam nyúlt... Szememből a könny, mellemből a tej megeredt, s elfolyt **haszontalanul**, mint az életem. Soha többet nem lehetett gyerekem.

Vigyázzatok! Mondd meg mindenkinek: kiáltsd mindenkinek: vigyázzatok! Szép szabadságotokat önkéntes fegyelemmel őrizétek! Ne

csúnyuljon szabadossággá! A szerelmeskedés szennyes öröm. A kíváncsiság, nyugtalanság, szánsalom, ajándékozási vágy – nem szerelem! A szerelem egyszeri és szent Titok. Lényege a Szeretet. Ha Ő vezet előbb-utóbb rátalálsz arra, aki keres...”

Farkas István
piarista

Ősi ír áldás

*Áldott legyen a fény, mely rád világít,
és áldott legyen a fény, mely benned van.
Áldott napfény sugározzon be téged
és úgy melegítse fel szíved, míg úgy nem
lobog, mint a kandalló tüze.
Így minden idegen eljöhét hozzád melegedni
és a te testvéreid is.
Sugározzék a két szemedből a fény,
mint az ablakba állított gyertyák fénye,
mely a viharban a vándorlókat hívogatja.
Áldott legyen a rád hulló lágy, édes eső.
Hulljanak lelkedbe cseppjei
és csalogassák ki a kis virágokat,
hogy illatukkal megteljen a levegő.
De legyen áldott a vihar is
és rázza meg a lelkedet,
hogy fényesre és tisztára mossa
és sok kis tavacsskát hagyjon abban,
amiben megcsillan az ég kékje
és időnként egy-egy csillag.
Legyen áldott a föld, az egész kerek föld,
hogy mindenütt kedvesen fogadjon,
bármerre is vezessen utad.
Legyen a föld puha, amikor a nap terhetől
fáradtan lepihensz, és legyen könnyű,
amikor majd kinn fekszel alatta,
Olyan könnyen terüljön el fölötted,
hogy lelked terüljön el fölötted,
hogy lelked kiröppenhessen és szállhasson
fölfelé és elérje útja végén
az Istent.*

ÉNEK-ZENE

Mi célt szolgál a zene és az ének (az Ige vonalán)

(Részletek Ernst Trachsel-Pauli: Szellemi zene című könyvéből)

Közli: Hikisch Zoltán

ÉNEK ÉS ZENE AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

Az Újszövetség is ismeri a zenét. Próbálkozzunk először a jövővel. János egy prófétai pillantást vehet a mennybe és ott hárfákat lát és éneklést hall. És ez is az Úr dicsőítésének a szolgálatában áll:

Bizonyára nem fér kétség ahhoz, hogy ezek az énekesek ott tökéletes tisztaságban és szentségben az Urat fogják magasztalni és a becsvágyának és az önmagasztalásnak ott nyoma sem lesz. Ez is teljes szentségben való imádat.

A zsoltárok isten imádatának a jegyében állnak. De az Újszövetség is ad határozott felszólítást az éneklésre: Mondjatok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és szellemi énekeket, énekeljeteK és mondjatok dicséretet szívetekben az Úrnak.

Ef. 5,19

A Krisztusnak beszéde lakozzék bennetek gazdagon, minden bölcsességben, tanítsátok és intsetek egymást zsoltárokkal, dicséreteKkel, szellemi énekekkel, hálaadás-

sal énekeljeteK szívetekben az Istenek.

Kol. 3,16

Mindezekből az igékből látható, hogy az éneket és a zenét az Újszövetség is az Úr imáadásának és magasztalásának a szolgálatában látja helyénvalónak.

Tehát az ének és a zene Isten imádatának a szolgálatába álljon. Erről győzött meg bennünket az Ő- és Újszövetség is. És ez a felismerés első rangú és döntő kellene, hogy legyen a ma dalkincsének megítélésében is.

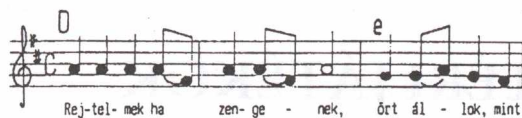
Az imádat nem egy lelki felindultságból és jó hangulat mulandó pillanataiból áll. Az imádat nem közönyösségben, nem tunya restségben történik. De nem is idegtépő, lázas zűrzavarban, vagy fülsiketítő lármában. Az imádat szent alázatosságban és istenfélelemben megy végbe. Imádatlall csak a Jézus Krisztusban való megigazulás szent ékességében és szent hódolattal lehet Isten elé járulni: Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, aki van és aki eljövendő.

Jel. 4,8

Hikisch Zoltán

Rejtelmek

József Attila
Sebő Ferenc

Szól a szellő, szól a víz,
Elpirulsz, ha megérted,
Szól a szem és szól a szív,
Folyamodnak teérted.
Dom, dom, ...

Én is írom énekem:
Ha már szeretlek téged,
Tedd könnyűvé énnekem
Ezt a nehéz húséget.
Dom, dom, ...

Reményik Sándor

A KESERŰ POHÁR

Ó, nem voltam türelmes szenvedő.
Testem a szenvedéshez nem szokott.
Az élet nem edzett, csak puhított.

S hogy megjelent a keserű pohár,
S felém libegett titokzatosan,
Mondván: most eljöttem, hogy kiigyal:
Megragadtam vadul a poharat
S falhoz vágtam. Ezer darabra ment.
De rögtön csorbítatlan megjelent.

S szólt másodszer is a sötét pohár:
Íme itt vagyok, hogy te is kiigyal.
És igazság ez: szenvednek sokan,
S a Te részed még mindig hátra van.
S most kiiszod, ha akarod, ha nem.

Dühöngve vágtam közbe: *nem!*
Nem sóhajtok: „Múljék el, ha lehet” –
S fölvettem daccal a fejemet.
Nagyot reccsent a csend –
S a makacs pohár újra fálnak ment.
Ezer darabra ment.

De jaj, mert harmadszor is megjelent.
S akkor tudtam, hogy dühöm hasztalan,
Enyém, sajátom e sötét pohár –
És ki kell ürítenem poharam.

Az ajkam kinyílt félig öntudatlan,
A karom kinyúlt félig-akaratlan,
S felmérve csillagszabta sorsomat,
Fogtam, s lassan fenékiig ürítettem
A poharat.

Sportjátékok

SZABADTÉRI JÁTÉKOK KISLABDÁVAL

I.1. (8–20 fő; kislabda, nagy terület)

Kiszorító A játékeret a dobók korához és dobókészségéhez mérten meghatározzák. Választanak két csapatot, azok egymással szemben szétszórta helyezkednek el a játéktéren. A kezdés jogát kisorsolják. A kezdő játékos úgy dobja a labdát az ellenfél felé, hogy azok ne tudják megfogni. Az ellenfél játékos a labdát arról a helyről dobhatja vissza, ahol megfogja. Ha valaki a levegőben szálló labdát elkapja, a dobás előtt három nagy lépést tehet. Mindkét csapat arra törekszik, hogy hosszú dobásokkal az ellenfelet a kijelölt vonal mögé visszazorítsa. Győz az a csapat, amelyik ellenfelét az előzetes megállapodás szerint egyszer vagy többször annyira visszazorítja, hogy a levegőben szálló labda az ellenfél vonala mögött ér földet. Újrakezdésnél ismét középen állnak fel.

Változat: a labdát nem dobják, hanem függőleges feldobás után tenyérrel ütik.

I.2. (8–20 fő; kislabda, kis terület)

Körjáték A játékosok számához mérten 5–8 méter átmérőjű kört rajzolnak. A két csapatkapitány választ, hogy melyik csapat megy be a körbe és melyik játszik kint. A külsők a körön kívül sorba adogatják egymásnak a labdát. Ha a labda végigment a soron, a külsők össze-vissza adogathatják egymás között a labdát. Valakit megcéloznak a belsők közül. Ha a dobás talált, a belső játékos kiesik a játékból. Ha a dobó hibázik, ő áll ki. Ha a labda a körben marad, a belsők dobhatnak a külsőkre. Ha már csak egy külső játékos marad, az körbeszaladva, cselezve igyekszik kidobni a belsőket. Mindaddig dobhat, amíg találatot ér el. Ha célt téveszt, ő is kiesik. Ekkor a két csapat helyet cserél. Ha a belső játékosok előbb fogynak el, mint a külsők, akkor a következő fordulót helycsere nélkül kezdik újra.

Szabályok: Minden találat után újra a külsők adogatnak. A kört egy csata sem lépheti át. Ha egy jól dobó játékos találatot ér el, egy gyengébb önként vállalkozó játékos állhat ki helyette. A külsők földről fölvetett labdával csak legalább egy adogatás után dobhatnak.

Ákarsz-e játszani?

Sziaosztok! Itt a nyár, és bizonyára sokan mentek táborozni. Talán többen már mint vezetőik, kisebbek közé. Most két

olyan játékot írok le, amelyeket kisebbekkel, általános iskolásokkal lehet játszani.

VÁRJÁTÉK

Kategória: ügyességi játék
Játékosok: kb. 20 fő, ha lehet párosan + a játékvezető
Hely: szabad terület
Csapat: 2 csapat
Kellékek: 5-10 db, kartonpapírra előre megírt betű
Idő: 10-15 perc

Két csapatra osztjuk a játékosokat. A földbe 2,5 m széles és 10 m hosszú „vizesárkot” karcolunk. Ettől 15 méternyire rajzolunk egy alapvonalat, ennek mentén sorakoznak fel a csapatok tagjai egymás mellett, de úgy, hogy a két csapat azért elkülönüljön egymástól. A játékvezető a vizesárok szélén helyezkedik el. Előzőleg 5-10 betűt elrejt a vizesárok mögötti területen.

Ha kész a felállítás, kezdődhet a játék. Ha a játékvezető a jobb kezét felemeli, akkor minden játékos helyből előugorhat egy akorát, amekkorát csak tud. Ha a játékveze-

tő cselből a bal kezét emeli fel és valaki erre előreugrik, akkor arról a helyről, ahová ugrott, három lépést visszafelé kell tennie.

A játékosok igyekeznek minél nagyobb ugrásokkal mind közelebb érni a vizesárhoz. Ha a csapat fele odaért, akkor vissza kell futnia az egész csapatnak az alapvonalhoz, és onnan nekifutásból mindenkinek át kell ugrania a vizesárkon. Akinek ez nem sikerül, az ott marad a vizesárokban, nem segíthet bevenni a várat. Aki sikeresen átugrotta a vizesárkot, az az elrejtett betűk keresésére indul.

A csapattagok feladata ekkor az, hogy a megtalált betűkből minél hamarabb egy értelmes, legalább három betűből álló szót alkossanak. Sietni kell a kereséssel is, mivel a másik csapat játékosai is ott lehetnek, akik saját maguknak gyűjtik a betűket.

Az a csapat foglalta el a várat, amelyik előbb tudott egy, a szabályoknak megfelelő szót összeállítani.

FELDERÍTŐS

Kategória: megfigyelést, memóriát fejlesztő játék
Játékosok: tetszőleges
Hely: erdő
Csapat: mindenki egyénileg; kisebbek esetén lehetnek 2-3 fős csapatok
Kellékek: kendők, erdőben nem természetes tárgyak, papír, írószér
Idő: kb. 15 perc

Az erdei úton kijelölünk egy 100 m-es szakaszt, elejét és végét kendővel (színes papírral) megjelöljük. A játék előtt a játékvezető több olyan apróbb tárgyat helyez el az út mentén, amelyek nem tartoznak az erdő természetes környezetébe (pl. zsebkést, spárgát, nylonzacskót, konzervdobozt stb.).

Fontos, hogy a tárgyak jól látható helyen legyenek.

A játékosok feladata az, hogy minél gyorsabban végigfussák a pályát oda és vissza úgy, hogy menet közben megfigyeljék azt, hogy milyen erdőbe nem tartozó tárgyakat látnak. Visszatérés után három perc alatt mindenkinek fel kell írnia ezeket egy papírlapra.

Értékelés: külön kell pontozni a gyorsaságot és külön a helyesen leírt tárgyakat. Értelmeszerűen az győz, akinek a legtöbb pontja van.

Jó táborozást, a játékhoz jó szórakozást és úgy általában nagyon jó nyarat kívánok mindenkinek.

Zsó

Teológia

Hogyan tanúskodnak modern tudósok Istenről?

Az újkor hajnalán.

A tudomány ellentétben volt mindig – a tudatlansággal és az áltudománnyal; hit a hitelenséggel és az álhitel.

Am igazi tudomány és igazi hit kölcsönösen kiegészítik egymást. Figyeljük meg ezt az alapvetet az újkor hajnalán, Newton 1962. december 10-én írt levelében:

„Midőn világunk rendszeréről szóló értekezésemet írtam, szememet oly elvekre függesztettem, amelyek a gondolkodó embert egy Isteni Lényben való hitre indítják.” (1)

Kozmosz – a Krisztusért.

Teilhard de Chardin vallomása:

„Ameddig csak ellátunk, az időbeli és térbeli sorozatok szövete körülöttünk sugárzik; végtelen és eltipphetetlen szövet, annyira egy darabból szöve, hogy nincs benne egyetlen csomó, ami ne függne az egész együttestől – Isten nem elszigetelten akarta (és nem is gyárthatta volna darabonként) a Napot, a Földet, a növényeket, az Embert. Ő Krisztusát akarta – és hogy Krisztus legyen, meg kellett teremtenie a szellemi világot, nevezetesen az embereket, hogy bennük kicsírázzék Krisztus; – és hogy Ember legyen, útnak kellett indítania a szerves élet óriási mozgását (ami tehát nem lényűzés, hanem a Világ lényeges szerve) – és hogy a szerves élet megszülessék, ahhoz a Kozmosz egész kozmikus mozgalmát kellett” (2)

Gép-korszak végén.

Jeans, a csillagász így foglalja össze a lényegét:

„Manapság messzemenően egyetértenek a fizika emberei abban, hogy a tudás áramlata egy nem-mechanikus valóság felé sodor minket; Az univerzum inkább egy hatalmas gondolathoz, mint géphez kezd hasonlítani. A szellem (úgy tűnik) már nem csupán az anyag világába véletlenül behatolt valóság; kezdünk lassan megbátorodni azzal a gondolattal, hogy a szellemet, mint az anyagi világ Teremtőjét és Irányítóját kell köszöntsük.” (3)

Van egy másik világ is!

Max Planck:

„A lényeges, hogy az érzetek világa nem az egyetlen világ, amely megfoghatóan létezik, hanem van egy másik világ is, amely ugyan számunkra nem közvetlenül hozzáférhető, de amely nemcsak a gyakorlati élet, hanem a tudomány munkája által is mindig ismételtén kényszerítő világossággal jelentkezik.” (4)

Magasabb hatalomnak alávetve...

Ugyancsak Max Planck:

„Így látjuk önmagunkat egész életünkben. Magasabb hatalomnak alávetve, amelynek lényegét az egzak tudomány felől sohasem fogjuk tudni megragadni, amelyről azonban nem lehet, ha egy kicsit is utána gondolunk, nem tudomást venni. Az értelmes ember számára, akinek nemcsak tudományos, de metafizikai érdeklődése is van, csak kétféle hozzáállás lehetséges, amelyekből választhat: vagy félelem és ellenséges ellenállás, vagy alázat és bizalommal telt odaadás.” (5)

Van valami olyan, mint egy kezdeti pont!

Werner Heisenberg:

„Ami az időt illeti, itt úgy tűnik, hogy van valami olyan, mint

egy kezdeti pont. Sok megfigyelés utal arra, hogy a világegyetem mintegy négy milliárd év előtt „kezdődött” vagy mindenenesetre, hogy abban az időben a világegyetem összes anyaga sokkal kisebb térben tömörült, mint ma, s hogy azóta a világegyetem ebből a kicsiny térrészből különböző sebességekkel mind jobban kiterjed. Ez a négy milliárd évnyi idő sok különböző megfigyelésben mindig újra előfordul, pl. meteoroknak, a föld ásványainak korában és így tovább. Ezért nehéz lenne olyan értelmezést találni, amely a világ négy milliárd évvel ezelőtti eredetének gondolatától teljesen különbözne. Ha a világ eredetének gondolata ebben a formában helyesnek bizonyulna, ez azt jelentené, hogy azon időn túl – tehát több mint négy milliárd év előtt – az idő fogalmát lényegesen meg kell változtatnunk.” (6)

Hiszem, hogy végső szellemi realitás: a szeretet.

Arnold J. Toynbee, a neves kultúrtörténész hitvallása:

„Hiszem, hogy az ember legbelső szellemi szentélyének lakója ugyanaz, mint a világegyetem mögött s azon túl létező szellemi jelenlét, és hiszem, hogy ez a végső szellemi realitás a szeretet. – A szeretettel kapcsolatban már megvallottam hitemet. Hiszem, hogy a szeretet mindenható, és hiszem, hogy a szeretet „mindent eltűr” és „soha el nem fog”. Ha egyszer elkötelezem magam az emberiség mellett, a szeretet mellett is elkötelezem magam, és a szeretet lényegéből fakadóan a szeretet mellett elkötelezettségnek nincs határa.” (7)

A fenti hitvallásokat egy kivételével mai magyarországi kiadásokból idézzük – mint ez a jegyzetből kiderül. Hogyan igyekeznek e „nagyok” hitvallását némely „kicsinyek” gyöngíteni? Érdemes az érvelésre odafigyelniük:

Jánossy Lajos szerint a vallás melletti érveléshez Planck gondolkodásában a következő megállapítás szolgál: „A természet minden folyamatában univerzális, általunk bizonyos fokig megismerhető törvényszerűség uralkodik.”

Jánossy tehát elismeri, hogy Planckot nem holmi „babonás csökevények”, hanem éppen természettudományos ismerete vezette el Istenhez. Ezt mégis azzal igyekszik gyöngíteni, hogy – mondja Jánossy – „amire Planck gondol, az egy olyan vallás, amelyből minden külsőséget kiküszöbölnek és amelyben úgyszólván csak a lényeg marad meg... hogy létezik egy természet felett uralkodó értelem” (8) Lám, különös módon nem okoz nekünk ez a megállapítás szomorúságot, mi is örülünk annak, hogy „csak a lényeg marad meg”. A tudós Planck az atomfizikából ennyit ismerhet meg. A keresztyén Planck biztos, hogy ennél tovább jutott, hiszen gyülekezetében úrvacsorával élt – rendszeresen.

A modern tudomány legnagyobbjai győznek meg róla, hogy keresztyén világnézetünk és tudományos gondolkodásunk kölcsönösen kiegészítik egymást, s bizony úgy tűnik, hogy manapság nehezebb – a tudomány végkövetkeztetéseire figyelve – hitetlennek maradni, mint ezen az alapon is megismerni „a világegyetem mögött létező szellemi jelenlétet.”

Németh Géza

HELYZETGYAKORLATOK II.

Menich Zsuzsa, néhány évvel ezelőtt külföldi konferenciáról hozta az alábbi helyzetgyakorlatokat, melyekből mostani és következő számokban néhányat közlünk. Jól használható ismerkedési játékként, de alkalmazhatják színjátszó körök is (koncentrációfejlesztés, drámatréning).

Egymondatos témák

Hozzávalók: –

Cél: Társas fejlődés.

Levezetés: Minde csoport kap egy egymondatos témát, amely a meghatározott idejű improvizáció kezdete. A mondatnak el kell hangoznia az egyik szereplőtől, mint kezdő- vagy mint zárómondat.

– Add ide a sót!

– Olyan könnyen elveszti a türelmét.

– Ebben a házban soha senki nem figyel rám.

– Miért nem tudsz hazajönni idejében?

– Hű, kedveském, van egy rossz hírem számodra.

– Hallottam rólad egyet s mászt.

– Mindig tudtam, hogy ez lesz.

Változatok: – a mondatok kombinációi,

– kezdőmondatok soroltatása.

Fontos, hogy konfliktus, probléma nélkül nincsen dráma.

Tanár-diák fantáziajáték

Hozzávalók: kisebb csoportok, vagy párok.

Célok: Társas fejlődés, improvizáció, szerepjáték, értékefejlesztés.

Levezetés: a) a párok szembe ülnek egymással és becsukják szemüket.

b) mindenki visszagondol iskolai pályafutására és arra a tanárra, akit a legkevésbé szeretett. Az emlékezés részletes legyen, minden idegesítő és rossz érzést keltő részletre terjedjen ki.

c) Szemet kinyitva egymás után elkezdnek a másikhoz, mint a legrosszabb tanárhoz beszélni, úgy, mintha a másik lenne a céltzott személy, és mindent elmondanak, amit akkor sosem mertek volna elmondani.

d) az élmény megbeszélése.

e) ugyanez a legjobb tanárral.

f) nagycsoportos megbeszélés.

Kincses doboz

Hozzávaló: Egy-két kiválasztott tárgy (amennyi szükséges).

Cél: Improvizáció fejlesztése.

Levezetés: 4–5 tárgyat bemutatunk, külön-külön az egész csoportnak. Minden tárgyat külön megbeszélünk, hogyjt mik a lehetséges és a tervezett felhasználási módjai.

A csoport tagjai kimehetnek és bemutatthatják, hogy hogyan lehet a tárgyat használni.

Kiseb csoportokra válunk szét és minden csoport egy megkapott tárgy köré felépít egy jelenetet.

– rossz rádió,

– nagy műanyag karika, nehéz kulcs,

– monogramos zsebkendő,

– üres filmdoboz,

– nagy világos anyagdarab.

Soha ne add föl!!!

Énekem az Úr

Több erőt, több szeretetet, többet tőled minden-
nap! nap! És teljes szívemből imádom neved,
az elmém meghajol és hódol neked.
Teljes lényem tied, rendelkez velem,
mert te vagy az Ur, te vagy az Ur!

Imádság a vak Bartimeusról szóló áhítat végén

Uram, Dávid Fia, Jézus, Könyörülj rajtam!
Hiszem, hogy nem vagyok vak, de valami nincs rendben a látásom-
mal.

Tekintélyes, kiegyensúlyozott embernek hisznek, talán annak is
látzom, pedig nyomorúságos, félvak koldosként kuporgok az út szé-
lén.

Kiáltozni szeretnék hozzád, de csak nyöszörögni és sírni tudok.

Tudom, hogy föl kellene ugranom, és ledobnom a felsőruhámat,
minden fölösleget és akályozót hátrahagyva. Hozzád rohannom, de
gyenge vagyok, gyáva, kényelmes, hiú.

Pedig a szívemmel is, eszemmel is tudom, hogy csak Te nyithatod
meg a szememet, hogy lássak. Olyan sok van, amit látnom kellene,
ahova oda kellene hajolnom, ahol segítő kezemet várják.

Uram, úgy szeretnék követni utadon, kérlek, fogadj el.

Ámen

SZÍNJÁT SZÁS

II. Országos Színjátszó Fesztivál Kiskőrösön

A negyven évi csend után 1989-ben újjáalakult magyarországi Keresztyén Ifjúsági Egyesület a sok évtizeddel ezelőtt lerakott Párizsi Alapjában ezt vallja: összegyűjteni azokat a fiatalokat akik Jézus Krisztust Uruknak és Megváltójuknak tudják, és a Lélek-Szellem-Test hármas egységével, az igei teljesség gondolatával küldeni őket a szolgálat minden területére.

1991 novemberében egy ködös mátraházai drámai szeminárium alatt megszerveződött egy csapat, ami az ott megszületett ötletek hagyományra tételét és a (KIE keretein belül) magyar ifjúsági evangéliumi színjátszás serkentését tűzte ki maga elé.

Volt eddig két szemináriumi hétfőge, ahol amellezt, hogy jól éreztük magunkat együtt, sok hasznos ismeretet kaptunk az evangéliumi színpad életéhez elméletben és gyakorlatban. (pl.: Drámatörténet, Színjáték a Bibliában, Ifjúsági drámacsoport vezetése – ill. Stílusgyakorlatok, Mozgásfejlesztő gyakorlatok, Bemelegítő szituációs gyakorlatok)

A szemináriumok mellett két évvel ezelőtt ugyancsak Kiskőrösön – ahol erre a célra pompásan megfelelő színpad és áldozatkész gyülekezet van –, megrendeztük első és nagy sikerű fesztiválunkat. Mivel amatőr rendezvényről van szó, nem a teljesség igényével lépünk fel, hanem az-

zal az óhajjal hogy ez egy fórum legyen az emberek egymással való találkozásának, az egymással való beszélgetésnek a dráma nyelvén.

Nagyszerű találkozó volt a második is. Pezsgett a városközpont ezen a hétfőgén Kiskőrösön. A sokszínűség volt most is a jellemző. Sokszínűség a résztvevők, a darabok között egyaránt.

Láthattunk pantomimet, hallássérült fiatalok művészi előadásában, hagyományos nagy színdarabot a helyiek színvonalas tolmácsolásában, előadtak Örkény egyperceseket a Deák téri evangélikus gimnázium diákjai, húsvéti misztériumjátékot a budapesti Váci Mihály Kollégium tanulói, két dunavarsányi srác Karinthy Frigyes-jelenetet adott elő, és kicsik is szerepeltek, Dunaszentbenedeki hittanosok egy nem csak gyermekeknek szóló darabbal.

Talán a találkozó csúcspontja a kecskeméti fiatalok előadása volt. Pincebogarak című evangelizációs jellegű darabot mutattak be óriási sikerrel.

Hála Istennek él a keresztyén színjátszás. Jó lenne, ha egyre több gyülekezet, ifjúság, gyermekcsoport ismerne fel a színjátszás személyiségfejlesztő és evangelizáló lehetőségét.

Szabó Ági, Szeverényi János

„Mindig imádkozni kell és meg nem restülni.” (Lk 18:1)

Miért imádkozunk?

- hogy ki tudjuk fejezni keresztyénségünket
- hogy fel tudjunk állni egy-egy elbukás után
- hogy betöltsük, amire rendeltettünk
- hogy mi magunk is épüljünk
- hogy engedelmeskedjünk Szent Léleknek

„Örvendezetek ti igazak, az Úrban; a hívekhez illik a dicséret. Dicsérjétek az Urat citerával, tízfűrű hárfával zengjétek néki. Énekeljétek néki új éneket, lantoljatok néki lelkesen, harsogón.” (Zsoltárok 33:1–3, Károlyi ford.)

Negyedévi imatémák

hálaadás:

- Szent Lélek kiáradásáért
- formálódásunkért
- a nyári táborozások lehetőségéért
- a Lélek ajándékaiért és gyümölcseire
- a fiatal házaspárokért a KIÉben
- a norvég testvérekért

könyörögjünk:

- a Keresztyén Egyházért
- egyházaink vezetőiért
- a vizsgaidőszakért
- környezetünkért
- a keresztyén (messiáshívő) zsidó gyülekezetekért
- ébredésért
- a Lélek áldásaiért

Az előző számban megkezdődött sorozatot most annak a kérdésnek a körüljárásával folytatjuk, hogy mi is tulajdonképpen az oka és a célja a dicsőítésnek.

A dicsőítés

Vajon hogyan kellene nekünk úgy dicsőíteni, úgy énekelni, hogy az az Úrnak is tetszen. Ebben a kérdésben már benne van egy fontos kérdésre a válasz: kinek énekelünk? Ugye, az Úrnak. Jó volt látnom egyszer egy külföldi keresztyén énekkart, akik a koncert után a kítőrtő tapsviharra úgy reagáltak, hogy felfelé mutattak kezükkel, jelezve, hogy az Úrnak énekeltek és az Övé a dicsőség. Fontos, hogy mi „amatőr” énekesek is átérezzük annak fontosságát, hogy mindenki lássa: az ifjói éneklés, de még a gyülekezeti istentiszteleten felhangzó énekszó sem lehet (maradhat) betét a prózai alkotórészek között, vagy unalmas, de szükséges átvezetés, hanem valódi dicsőítésként kell szólnon.

A dicsőítést az különbözteti meg a „hétköznapi” énekléstől

- hogy Istennek szól
- Lélekből fakad
- nem a helyes hangzás, stimmelő szövegek a fontosak, hanem az őszinteség!

Lehet egy kórus „profi”, énekelhet abszolút kottahűen, hamis hang nélkül, és mégis hidegen, tompán cseng daluk, mert nem az Úrnak énekelnek, és lehet egy készületlen, hamisan éneklő csoport dala szárnyaló és felemelő, mert Őhöz szó és visz. Néhány – ingyenes osztogatásra szánt evangélisták – dicsőítőkazetta felvételében részt vehettem, mint énekes, magnokezelő, és a felvételekkor mindnyájan megtapasztalhattuk, hogy a számok előtthúsz perces szakmai előkészítés, próbafelvételek, hangolás nem ért annyit, mint öt perc ima és annak a kinyilvánítása, hogy az Úrnak énekelünk.

Amit emberi oldalról megtehetünk, az annyi, hogy

- odafigyelünk egymásra
- igyekszünk együtt énekelni
- akik már jól tudnak egy-egy éneket, türelmesen segítenek azoknak, akik még nem
- imádkozunk.

A következő számban: A dicsőítés (folytatás)

Szeretettel: Kristóf

